

Ang Pangangasiwa ng Kamatayan

Adrian Ebens

Ang Pangangasiwa ng Kamatayan (Ikatlong edisyon)

*Dedikado sa lahat ng kaibigan ko
sa Father of Love Facebook chat group.*

*Salamat sa pag-udyok sa akin at pagdarasal para sa akin at
hinihimok akong sumulong na pag-aralan ang taludtod sa taludtod at utos sa
utos upang ihayag na tunay na ating Ama ay Pag-ibig.*

Inilimbag ni

maranathamedia.com

Inihanda sa Bagong Buwan ng Disyembre 1, 2016
Nabago noong Marso 4, 2018

<https://maranathamedia-philippines.com/>

Mga Nilalaman

1. Ang Pangangasiwa ng Kamatayan	4
2. Ang Kasalanan ay Gumagawa ng Kamatayan	6
3. Itinago ng Kasalanan ang Mukha ng Ama.....	8
4. Ano ang Inihayag ng Kamatayan ni Kristo?.....	9
5. Tinusok ni Kristo ang Kadiliman	12
6. Pinalaya Tayo ni Kristo Mula sa Takot sa Kamatayan	14
7. Ipinapaliwanag ng Krus ang Lahat ng Mga Paghuhukom ng Diyos ..	15
8. Tayo ay Hinuhusgahan bilang Huhusga Tayo	17
9. Paunang Buod	18
10. Ang Pagsamba sa Diyus-diyosan ng Ginintuang Guya at Ang Kaparusahan Nito.....	19
11. Paano Ka Magbasa?	22
12. Pagsukat sa Buhay at Kamatayan ni Kristo	22
13. Ipinakita ni Jesus ang Pangalan/Katangian ng Ama	24
14. Si Hesus bilang Hukom	27
15. Inutusan ni Abraham na Patayin ang Kanyang Anak	35
16. Pagparusa ng Kasalanan ng Kasalanan	37
17. Si Elias at ang Paggamit ng Espada	40
18. Ang Padalus-dalos ni Moises.....	47
19. Ang Propesiya ni Jacob Tungkol kay Levi	49
20. Ibinigay para sa isang Pantubos.....	54

1. Ang Pangangasiwa ng Kamatayan

2 Corinto 3:7 “Nguni't kung **ANG PANGANGASIWA NG KAMATAYAN**, na nasusulat, at nauukit sa mga bato, ay nangyaring may kaluwalhatian, ano pa't ang mga anak ni Israel ay hindi makatitig sa mukha ni Moises, dahil sa kaluwalhatian ng kaniyang mukha; na ang kaluwalhatiang ito'y lumilipas:”

Ano itong **PANGANGASIWA NG KAMATAYAN**? Sinasabi nito sa atin na ito ay nakasulat at nakaukit sa bato. Ano ang nakasulat at nakaukit sa bato?

Exodu 31:18 “At kanilang didinggin ang iyong tinig: at ikaw ay paroroon, ikaw at ang mga matanda sa Israel, sa hari sa Egipto, at inyong sasabihin sa kaniya, Ang Panginoon, ang Dios ng mga Hebreo, ay nakipagtagpo sa amin: at ngayo'y pahintulutan mo kami na maglakbay, na tatlong araw sa ilang, upang kami ay makapaghain sa Panginoon naming Dios.”

Ito ang Sampung Utos. Kaya sinasabi sa atin ng Bibliya na ang Sampung Utos ay isang Ministryo ng Kamatayan. Paano natin naiintindihan ang mga pagtukoy na ito sa Kautusan?

Awit 1:2-3

(2) Kundi ang kaniyang kasayahan ay nasa kautusan ng Panginoon; At sa kautusan niya nagbubulaybulay siya araw at gabi. (3) At siya'y magiging parang punong kahoy na itinanim sa siping ng mga agos ng tubig, Na nagbubunga sa kaniyang kapanahunan, Ang kaniyang dahon nama'y **hindi malalanta**; At anumang kaniyang gawin ay giginhawa.

Awit 119:96-98

(96) Aking nakita ang wakas ng buong kasakdalan; Nguni't ang utos Mo'y totoong malawak. (97) Oh gaanong iniibig ko ang Iyong kautusan! Siya kong gunita buong araw. (98) Pinarunong ako kay sa aking mga kaaway ng Iyong mga utos; Sapagka't mga laging sumasa akin.

Kawikaan 13:14 “Ako'y nagalak sa daan ng Iyong mga patotoo, Na gaya ng lahat na kayamanan.”

Santiago 2:12 “Gayon ang inyong salitain, at gayon ang inyong gawin, na gaya ng mga taong huhukuman sa pamamagitan ng kautusan ng kalayaan.”

Paano magiging bukal ng buhay at kalayaan ang isang Batas na nangangasiwa sa kamatayan? Ang lahat ay nakasalalay sa kung saan ka nakatayo at kung anong salamin ang iyong suot kapag tumingin ka sa Batas. Maingat at detalyadong ipinaliwanag ito ni Pablo sa mga sumusunod na talata:

Roma 7:5-14

(5) Sapagka't nang tayo'y nangasa laman, ang mga pitang salarin na pawang sa pamamagitan ng **KAUTUSAN**, ay nagsigawa sa ating mga sangkap upang magsipagbunga sa kamatayan.

(6) Datapuwa't ngayon tayo'y nangaligtas sa kautusan, yamang tayo'y nangamatay doon sa nakatatali sa atin; ano pa't nagsisipaglingkod na tayo sa panibagong espiritu, at hindi sa karatihan ng sulat.

(7) Ano nga ang ating sasabihin? Ang **KAUTUSAN** baga'y kasalanan? Huwag nawang mangyari. Datapuwa't, hindi ko sana nakilala ang kasalanan, kundi sa pamamagitan ng **KAUTUSAN**: sapagka't hindi ko sana nakilala ang kasakiman, kung hindi **SINASABI NG KAUTUSAN**, Huwag kang mananakim:

(8) Datapuwa't ang kasalanan, nang makasumpong ng pagkakataon, ay gumawa sa akin sa pamamagitan ng utos ng sarisaring kasakiman: sapagka't kung walang kautusan ang kasalanan ay patay.

(9) At nang isang panahon ako'y nabubuhay na walang kautusan: datapuwa't nang dumating ang utos, ay muling nabuhay ang kasalanan at ako'y namatay;

(10) At ang utos na sa ikabubuhay, ay nasumpungan kong ito'y sa ikamamatay;

(11) Sapagka't ang kasalanan, nang makasumpong ng pagkakataon, ay dinaya ako sa pamamagitan ng utos, at sa pamamagitan nito ay pinatay ako.

(12) Kaya nga ang kautusan ay banal, at ang utos ay banal, at matuwid, at mabuti.

(13) Ang mabuti nga baga ay naging kamatayan sa akin? Huwag nawang mangyari. Kundi ang kasalanan, upang maipakilalang kasalanan, sa pamamagitan ng mabuti ay gumawa sa akin ng kamatayan;—na sa pamamagitan ng utos ang kasalanan ay maging lalong sala.

(14) Sapagka't nalalaman natin na ang kautusa'y sa espiritu: nguni't ako'y sa laman, na ipinagbili sa ilalim ng kasalanan.

Kapag hindi natin alam ang Kautusan, hindi natin alam ang kasalanan; hindi lumalabas ang paglabag.

Roma 4:15 Sapagka't ang kautusan ay gumagawa ng galit; datapuwa't kung saan walang kautusan ay wala ring pagsalansang.

Kapag ang Kautusan ay pumasok, ang kasalanan ay muling nabubuhay at tayo ay nasa ilalim ng paghatol ng Kautusan.

Roma 5:20-21

(20) At bukod sa rito ay pumasok ang kautusan, upang ang pagsuway ay makapanagana; datapuwa't kung saan nanagana ang kasalanan, ay nanaganang lubha ang biyaya:

(21) Upang, kung paanong ang kasalanan ay naghari sa ikamamatay, ay gayon din naman ang biyaya ay makapaghahari sa pamamagitan ng katuwiran sa ikabubuhay na walang hanggan sa pamamagitan ni Jesucristo na Panginoon natin.

Sa Roma 7:9, sinabi ni Pablo na nang dumating ang **UTOS** ay muling nabuhay ang kasalanan at ako ay namatay. Paano namatay si Paul at nabubuhay pa?

Roma 6:3-4

(3) O hindi бага ninyo nalalaman na tayong lahat na mga nabautismuhan kay Cristo Jesus ay nangabautismuhan sa Kaniyang kamatayan?

(4) Tayo nga'y nangalibing na kalakip Niya sa pamamagitan ng bautismo sa kamatayan: na kung paanong si Cristo ay nabuhay na maguli sa mga patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, ay gayon din naman tayoy makalalakad sa panibagong buhay.

2. Ang Kasalanan ay Gumagawa ng Kamatayan

Si Pablo ay namatay kay Kristo at pagkatapos ay nabuhay kay Kristo. Para sa mga naniniwala, sila ay lumipat na mula sa kamatayan tungo sa buhay. Nagpapatuloy tayo sa prosesong ito ng kamatayan:

Roma 7:11, 13

(11) Sapagka't ang kasalanan, nang makasumpong ng pagkakataon, ay dinaya ako sa pamamagitan ng utos, at sa pamamagitan nito ay pinatay ako.

(13) Ang mabuti nga бага ay naging kamatayan sa akin? Huwag nawang mangyari. Kundi ang kasalanan, upang maipakilalang kasalanan, sa pamamagitan ng mabuti ay gumawa sa akin ng kamatayan;—na sa pamamagitan ng utos ang kasalanan ay maging lalong sala.

Paano ginawa ng kasalanan ang kamatayan kay Pablo? Ipinakita ng Kautusan na ang kasalanan ay lubhang makasalanan. At ano ang nakakamit nito?

Roma 3:19 Ngayon ay nalalaman natin na ang anomang sinasabi ng kautusan, yaon ay sinasabi sa nangasa ilalim ng kautusan; upang matikom ang bawa't bibig, at ang buong sanglibutan ay mapasa ilalim ng hatol ng Dios:

Si Paul ay lubos na hinatulan ng kanyang pagkamakasalanan. Nakonsensya siya. Nakita niyang karapat-dapat siyang mamatay. Ano ang naging dahilan upang makita niyang karapat-dapat siyang mamatay?

Roma 7:13 Ang mabuti nga baga ay naging kamatayan sa akin? Huwag nawang mangyari. Kundi ang kasalanan, upang maipakilalang kasalanan, sa pamamagitan ng mabuti ay gumawa sa akin ng kamatayan;—na sa pamamagitan ng utos ang kasalanan ay maging lalong sala.

Ang kasalanan ang gumawa ng kamatayan sa kanya sa pamamagitan ng utos. Anong ibig sabihin nito? Ang lahat ng misteryo ng proseso ng kaligtasan ay matatagpuan sa krus ni Kristo. Ano ang nagdulot ng kamatayan kay Kristo?

2 Corinto 5:21 Yaong [si Jesus] hindi nakakilala ng kasalanan ay kaniyang inaring may sala dahil sa atin: upang tayo'y maging sa Kaniya'y katuwiran ng Dios.

“Habang ang Anak ng Diyos ay nakayuko sa saloobin ng panalangin sa Halamanan ng Getsemani, ang paghihirap ng Kanyang espiritu ay pinilit mula sa Kanyang mga butas na pawis na parang malalaking patak ng dugo. Dito na nakapalibot sa Kanya ang lagim ng malaking kadiliman. Ang mga kasalanan ng mundo ay nasa Kanya. Siya ay nagdurusa bilang kahalili ng tao bilang isang lumalabag sa batas ng Kanyang Ama.” - 2T 203.2.

Ang kasalanan ay gumagawa ng kamatayan kay Kristo sa pamamagitan ng utos ng Ama. Ang kakila-kilabot na dumating kay Kristo ay ang pagkaunawa kung gaano kakila-kilabot at mapangwasak ang kasalanan. Saan nagmula ang pag-iilaw nitong kikilabot? Ito ay nagmula sa Batas. Ginagawa ba nito ang Batas bilang aktibong ahente ng kamatayan?

Roma 7:11-12

(11) Sapagka't ang kasalanan, nang makasumpong ng pagkakataon, ay dinaya ako sa pamamagitan ng utos, at sa pamamagitan nito ay pinatay ako.

(12) Kaya nga ang kautusan ay banal, at ang utos ay banal, at matuwid, at mabuti.

Ang kasalanan ay ang pagpatay sa kaluluwa, ngunit ginagawa nito ito sa pamamagitan ng panlilinlang sa kaluluwa sa pamamagitan ng utos. Sa kaso ni Paul ang kanyang pananampalataya kay Kristo ay nagpahintulot sa kanya na maiwasan ang pisikal na kamatayan sa oras na iyon ngunit sa kaso ni Kristo ang pisikal na kamatayan ay hindi naiwasan. Bakit naging ganito? Dahil lamang sa namatay Siya *bilang isang hindi makita ang mukha ng Kanyang Ama*.

“Hindi sumuko si Kristo sa nagpapahirap na kalaban, kahit na sa Kanyang pinakamapait na dalamhati. Ang mga hukbo ng masasamang anghel ay nasa paligid Niya; gayunpaman ang mga banal na anghel ay inutusan na huwag sirain ang kanilang mga hanay, at makisali sa pakikipaglaban sa mapanukya, mapanlait na kalaban, ni hindi sila pinahintulutang maglingkod sa nagdadalamhating espiritu ng banal na nagdurusa. Sa kakila-kilabot na oras na ito ng kadiliman, ang mukha ng kanyang Ama ay nakatago, ang mga hukbo ng masasamang anghel ay bumabalot sa Kanya, ang mga kasalanan ng mundo sa Kanya, na mula sa Kanyang maputlang mga labi ay pumikit ang mga salitang, "Diyos Ko, Diyos Ko, bakit iniwan mo Ako?" – Bible Echo [BEcho], Enero 1, 1887 talata 10.

3. Itinago ng Kasalanan ang Mukha ng Ama

Ano ang nakatago sa mukha ng Ama? Kasalanan. Paano itinatago ng kasalanan ang mukha ng Ama? Ito ay naglalarawan sa Kanya bilang isang ayaw magpatawad. Ito ay naglalarawan sa Kanya bilang nangangailangan ng kamatayan ng bawat lumalabag. Saan nagmula ang ideyang ito?

“Sa pagbubukas ng malaking kontrobersya, ipinahayag ni Satanas na ang batas ng Diyos ay hindi maaaring sundin, na ang katarungan ay hindi naaayon sa awa, at na, kung ang batas ay labagin, magiging imposible para sa makasalanan na mapatawad. Bawat kasalanan ay dapat matugunan ang kaparusahan nito, hinimok ni Satanas; at kung patawarin ng Diyos ang kaparusahan ng kasalanan, hindi Siya magiging Diyos ng katotohanan at katarungan.” – The Desire of Ages [DA], pahina 761 talata 4.

Ang paghatol na kapangyarihan ni Satanas ay magdadala sa kanya na magtatag ng isang teorya ng katarungan na hindi naaayon sa awa. Sinasabi niya na siya ang namumuno bilang tinig at kapangyarihan ng Diyos, sinasabing ang kanyang mga desisyon ay katarungan, ay dalisay at walang kapintasan. Sa gayon siya ay pumuwesto sa luklukan ng paghatol at ipinahayag na ang kanyang mga payo ay hindi nagkakamali. Dito pumapasok ang kanyang walang awa na hustisya, isang huwad na katarungan, na kasuklam-suklam sa Diyos.” - Christ Triumphant [CTr] pahina 11 talata 4.

Si Satanas ay nakaupo sa luklukan ng paghatol at nagpasimula ng isang teorya ng katarungan na ang ibig sabihin ay ang bawat kasalanan ay dapat parusahan nang walang awa.

“Marami ang handang sumunod sa payong ito, na magsisi sa kanilang di-pagkagusto, at maghangad na muling tanggapin sa pabor ng Ama at ng Kanyang Anak. Ngunit may handa pang panlilinlang si Lucifer. Ipinahayag ngayon ng makapangyarihang manghimagsik na ang mga anghel na nakipag-isa sa kanya ay napakalayo na upang makabalik; na alam niya ang banal na batas, at alam niyang hindi magpapatawad ang Diyos.” – Patriarchs and Prophets [PP] pahina 40 talata 3.

Nangangahulugan ang mungkahing ito na kapag naisakatuparan ang hustisya ay mapuputol ang awa. Sa katunayan ang pananaw na ito ng katarungan ay nangangahulugan na ang awa ay hindi maaaring umiral dahil ang bawat kasalanan ay dapat parusahan. Walang awa. Sa tuwing ibinubuhos ang hustisya nang walang awa, ito ay isang pagpapahayag ng walang awa na sistema ng hustisya ni Satanas na inimbento niya upang siraan ang katangian ng Diyos at pigilan ang mga anghel na bumalik sa Kanya. Ang huwad na sistemang ito ay kasuklam-suklam sa Diyos.

4. Ano ang Inihayag ng Kamatayan ni Kristo?

“Ang pag-ibig ng Diyos ay naipahayag sa Kanyang katarungan nang hindi bababa sa Kanyang awa. Ang katarungan ay ang pundasyon ng Kanyang trono, at ang bunga ng Kanyang pag-ibig. Layunin ni Satanas na ihiwalay ang awa sa katotohanan at katarungan. Sinikap niyang patunayan na ang katuwiran ng batas ng Diyos ay isang kaaway ng kapayapaan. Ngunit ipinakikita ni Kristo na sa plano ng Diyos sila ay walang hiwalay na pinagsama; hindi mabubuhay ang isa

kung wala ang isa. "Ang awa at katotohanan ay pinagtagpo; ang katuwiran at kapayapaan ay naghalikan sa isa't isa." Awit 85:10. "Sa pamamagitan ng Kanyang buhay at kamatayan, pinatunayan ni Kristo na ang katarungan ng Diyos ay hindi sumisira sa Kanyang awa, ngunit ang kasalanan ay maaaring mapatawad, at ang kautusan ay matuwid, at maaaring ganap na sundin. Ang mga paratang ni Satanas ay pinabulaanan. Binigyan ng Diyos ang tao ng di-mapagkakamalang katibayan ng Kanyang pag-ibig." – The Desire of Ages [DA] pahina 762 mga talata 3-4.

“Sa pamamagitan ng Kanyang buhay at kamatayan, pinatunayan ni Kristo na ang katarungan ng Diyos ay hindi sumisira sa Kanyang awa, ngunit ang kasalanan ay maaaring mapatawad, at ang kautusan ay matuwid, at maaaring ganap na sundin. Ang mga paratang ni Satanas ay pinabulaanan. Binigyan ng Diyos ang tao ng di-mapagkakamalang katibayan ng Kanyang pag-ibig.” – The Desire of Ages [DA] pahina 762 talata 4.

Paano parehong inihayag ni Kristo ang pag-ibig ng Diyos at ang pagkapoot kay Satanas nang sabay? Paanong ang krus ay isang paghahayag ng walang katapusang pag-ibig habang inilalantad ang ahas sa poste?

“Ang pakiramdam ng pag-alis ng pag-ibig ng Kanyang Ama ay idiniin mula sa Kanyang nagdadalamhating kaluluwa ang malungkot na mga salitang ito: "Ang aking kaluluwa ay labis na nalulungkot, maging hanggang sa kamatayan." Mateo 26:38.” – Testimonies for the Church volume 2 [2T] pahina 762 talata 1.

“Ang mga kasalanan ng isang naligaw na mundo ay nasa Kanya at napakalaki sa Kanya. Ito ay isang pakiramdam ng pagsimangot ng Kanyang Ama, bilang bunga ng kasalanan, na dumurog sa Kanyang puso sa matinding paghihirap at pinilit mula sa Kanyang noo ang malalaking patak ng dugo, na, na gumulong sa Kanyang maputlang pisngi, ay bumagsak sa lupa, na nagbasa sa mundo.” – Testimonies for the Church volume 2 [2T] pahina 204 talata 1.

“Nadama ni Kristo ang gaya ng mararamdaman ng mga makasalanan kapag ang mga mangkok ng poot ng Diyos ay ibuhos sa kanila. Ang itim na kawalan ng pag-asa, tulad ng palo ng kamatayan, ay magtitipon sa kanilang mga kaluluwang nagkasala, at pagkatapos ay matanto nila nang lubusan ang pagiging makasalanan ng kasalanan.” – Testimonies for the Church volume 2 [2T] pahina 210 talata 1.

“Nadama ni Kristo ang dalamhati na mararamdaman ng makasalanan kapag ang awa ay hindi na magsusumamo para sa nagkasalang lahi.” – The Desire of Ages [DA] pahina 753 talata 2.

Bakit namatay si Kristo sa krus? Namatay Siya bilang isang makasalanan ay mamamatay. Bakit namamatay ang makasalanan? Kapag hinatulan siya ng Kautusan sa kasalanan, tumanggi siyang maniwala na patatawarin siya ng Diyos at samakatuwid ay mamamatay. Ipinakita ni Jesus at ng Ama ang sistema ng hustisya ni Satanas sa Uniberso. Kinuha ni Kristo ang ating pagiging makasalanan sa Kanya; Naramdaman niya ang kakila-kilabot na paghatol ng kasalanan na laging nilayon ng Ama na patawarin sa Kanyang awa ngunit para kay Kristo ay hindi Niya maiabot ang Kanyang kamay at mahawakan ang mapagmahal na kamay ng Kanyang Ama dahil hindi ito gagawin ng makasalanan at kailangan Niyang mamatay habang ang mga makasalanan ay namamatay. – hindi naniniwala na mapapatawad sila ng Diyos.

Genesis 4:13 Ang aking kasamaan ay higit na hindi mapapatawad. (Nasa gilid na pagbabasa)

Nang tanggapin ni Kristo sa Kanyang sarili ang ating pagiging makasalanan, itinago nito ang mukha ng Ama - Itinago ng kasalanan ang mukha ng Ama, hindi itinago ng Ama ang Kanyang mukha. Ang pagkakaiba ay kritikal. Siya ay sabik na magpakita ng awa ngunit tinakpan ng kasalanan ang Kanyang mukha kaya't si Kristo ay sumigaw:

Mateo 27:46 At nang malapit na ang oras na ikasiyam ay sumigaw si Jesus ng malakas na tinig, na sinasabi: Eli, Eli, lama sabachthani? sa makatuwid baga'y, Dios ko, Dios ko bakit mo ako pinabayaan?

Ito ang sigaw ng tao may dalang lahat ng ating mga kasalanan. Bakit Niya sinabi ang mga salitang ito? Sinabi Niya ang mga salitang ito dahil Siya ay ginawang kasalanan para sa atin. Ang kasalanan ay nagkaroon ng pagkakataon sa pamamagitan ng Utos at pinatay si Kristo.

5. Tinusok ni Kristo ang Kadiliman

Nang malapit nang mamatay si Kristo, lahat ng nalalaman ni Kristo tungkol sa Ama ay tumagos sa kadiliman sa isang sandali at sinabi Niya:

Lucas 23:46 At si Jesus, na sumigaw ng malakas na tinig, ay nagsabi, Ama, sa mga kamay Mo ay ipinagtatagubilin ko ang aking espiritu: at pagkasabi nito, ay nalagot ang hininga.

Siya ay lubos na nakondena at nalulula [mapuspos, magapi] at sa pinakahuling sandali ay nagpasiya Siya na maniwala na tatanggapin Siya ng Ama kahit na parang imposible.

Nadama ni Kristo ang dalamhati na mararamdaman ng makasalanan kapag ang awa ay hindi na magsusumamo para sa nagkasalang lahi. Ang pakiramdam ng kasalanan, na dinadala ang poot ng Ama sa Kanya bilang kahalili ng tao, ang naging dahilan ng pagkapait ng kopa na Kanyang ininom, at sinira ang puso ng Anak ng Diyos.” – The Desire of Ages [DA] pahina 753 talata 2.

“Si Satanas sa kanyang mabangis na mga tukso ay pinindot ang puso ni Jesus. Ang Tagapagligtas ay hindi makakita sa mga pintuan ng libingan. Ang pag-asa ay hindi nagharap sa Kanya ng Kanyang paglabas mula sa libingan bilang isang mananakop, o sabihin sa Kanya ang pagtanggap ng Ama sa sakripisyo. Natakot Siya na ang kasalanan ay napakasakit sa Diyos na ang kanilang paghihiwalay ay magiging walang hanggan. Nadama ni Kristo ang dalamhati na mararamdaman ng makasalanan kapag ang awa ay hindi na magsusumamo para sa nagkasalang lahi. Ito ay dahil sa pakiramdam ng kasalanan, na dinadala ang poot ng Ama sa Kanya bilang kahalili ng tao, ang naging dahilan ng pagkapait ng kopa na Kanyang ininom, at sinira ang puso ng Anak ng Diyos.” – The Desire of Ages [DA] pahina 753 talata 2.

“Walang mata ang maaaring tumagos sa dilim na nakapaligid sa krus, at walang makakapasok sa mas malalim na kadiliman na bumabalot sa nagdurusa na kaluluwa ni Kristo. Ang galit na mga kidlat ay tila ibinato sa Kanya habang Siya ay nakabitin sa krus. Pagkatapos "si Jesus ay sumigaw ng malakas na tinig, na nagsasabi, Eloi, Eloi, lama sabachthani?" "Diyos ko, Diyos ko, bakit Mo Ako pinabayaan?" Habang ang panlabas na kadiliman ay naninirahan sa Tagapagligtas, maraming tinig ang bumulalas: Ang paghihiganti ng langit ay nasa Kanya. Ang mga tambol ng poot ng Diyos ay inihagis sa Kanya, dahil Siya ay nag-aangkin na Siya ang Anak ng Diyos. Marami sa mga naniwala sa Kanya

ay nakarinig ng Kanyang kawalan ng pag-asa na daing. Iniwan sila ng pag-asa. Kung pinabayaan ng Diyos si Jesus, ano ang pagkakatiwalaan ng Kanyang mga tagasunod?” – The Desire of Ages [DA] pahina 754 talata 3.

Biglang bumangon ang dilim mula sa krus, at sa malinaw, parang trumpeta, na tila umalingawngaw sa buong sangnilikha, si Jesus ay sumigaw, "Naganap na." "Ama, sa Iyong mga kamay ay ipinagtatagubilin ko ang Aking espiritu." Isang liwanag ang pumaligid sa krus, at ang mukha ng Tagapagligtas ay nagliwanag ng kaluwalhatian tulad ng araw. Pagkatapos ay iniyuko Niya ang Kanyang ulo sa Kanyang dibdib, at namatay.” – The Desire of Ages [DA] pahina 756 talata 2.

Ang sigaw na iyon na tumagos sa dilim at humawak sa Ama ay ang ating kaligtasan. Ang liwanag na nakapaligid sa krus ay katibayan ng ating pagtanggap sa Diyos mula sa hukay ng Impiyerno. Ang Kanyang tagumpay ay atin. Inihayag ng Kanyang kamatayan ang sistema ng hustisya ni Satanas at ang Kanyang pananampalataya na tumatagos sa ulap ng ating kasalanan ay nagsagawa ng ating kaligtasan. Paano ito nagawa? Nagtiwala siya na tatanggapin pa rin Siya ng Ama kahit na ang bawat himaymay ng Kanyang pagkatao ay sinasabing imposible.

Ito ang parehong pananampalataya na ipinakita kay Abraham nang siya ay yumuko sa kakila-kilabot na pagdurusa sa pag-iisip na kitilin ang buhay ng kanyang anak. Sa pagpunta niya sa kadiliman ay nagpasiya siyang maniwala na gagawin itong magkasama ng Diyos para sa kabutihan at tutuparin ang Kanyang mga pangako.

Ito ay katulad ng babaeng Canaanita na nahaharap sa katahimikan ni Hesus at tila isang pahayag na siya ay isang aso. Itinago ng kasalanan ang Kanyang mukha mula sa kanya. Ano'ng kasalanan? Ito ay ang pagkamuhi ng lahi ng mga Hudyo at Canaanita sa isa't isa. Itinago ng kasalananang ito ang mukha ni Jesus mula sa babae, ngunit ang Espiritu ni Jesus ay nasa kanya, tumagos sa pagtatago ng Kanyang mukha, at sinabi niya ang maluwalhating mga salita:

Mateo 1526-27

(26) At Siya'y sumagot at sinabi, Hindi marapat na kunin ang tinapay sa mga anak at itapon sa mga aso.

(27) Datapuwa't sinabi niya, Oo, Panginoon: sapagka't ang mga aso man ay nagsisikain ng mga mumo na nangalalaglag mula sa dulang ng kanilang mga panginoon.

6. Pinalaya Tayo ni Kristo Mula sa Takot sa Kamatayan

Nang magkasala si Adan ay ipinakilala siya sa walang awang sistema ng hustisya ni Satanas na ang bawat kasalanan ay dapat parusahan at gaya ng sinabi ng Diyos na ang pagkain ng puno ay nangangahulugan ng kamatayan, natanggap ni Adan ang ideya na tiyak na papatayin Siya ng Diyos. Inilagay nito si Adan sa isang kulungan ng pagkaalipin.

Hebreo 2:15 At mailigtas silang lahat na dahil sa takot sa kamatayan ay nangasailalim ng pagkaalipin sa buong buhay nila.

Ang Anak ng Diyos ay dumating upang sirain ang kapangyarihan ng kamatayan sa pamamagitan ng pagtagos sa kadiliman ng walang awa na hustisya ni Satanas. Sa krus Siya ay bumaba sa kinatatayuan ng tao. Ang tao ay tumayo sa lugar ng paniniwalang ang ating kasamaan ay mas malaki kaysa sa mapapatawad. Sa mismong lugar na ito ipinagkaloob ng Anak ng Diyos ang Kanyang espiritu sa mga kamay ng Ama. Sa pagsasagawa ng pagkilos na ito ay winasak Niya ang kaharian ni Satanas. Pinasabog ni Yeshua na ating Tagapagligtas ang kasinungalingan na hindi tayo tatanggapin ng Ama. At kaya nabasa natin:

Hebreo 2:14 Dahil sa ang mga anak ay mga may bahagi sa laman at dugo, Siya nama'y gayon ding nakabahagi sa mga ito; upang sa pamamagitan ng kamatayan ay Kanyang malipol yaong may paghahari sa kamatayan, sa makatuwid ay ang diablo:

“Ang walang bahid na Anak ng Diyos ay nakabitin sa krus, ang Kanyang laman ay nasugatan ng mga latay; ang mga kamay na iyon ay madalas na umabot sa pagpapala, na ipinako sa mga kahoy na rehas; yaong mga paa na walang pagod sa mga ministryo ng pag-ibig, na tumusok sa kahoy; yaong maharlikang ulo na tinusok ng koronang tinik; yaong nanginginig na mga labi na hinubog sa sigaw ng aba. At ang lahat ng Kanyang tiniis—ang mga patak ng dugo na umaagos mula sa Kanyang ulo, Kanyang mga kamay, Kanyang mga paa, ang paghihirap na dumudulas sa Kanyang katawan, at ang hindi maipaliwanag na dalamhati na pumuno sa Kanyang kaluluwa sa pagtatago ng mukha ng Kanyang Ama—ay nagsasalita sa bawat anak ng sangkatauhan, na nagpapahayag, Ito ay para sa iyo na ang Anak ng Diyos ay pumayag na pasanin ang pasanin ng pagkakasala; para sa iyo ay sinisira Niya ang kapangyarihan ng kamatayan, at

binubuksan ang mga pintuan ng Paraiso.” – The Desire of Ages [DA] pahina 755 talata 1.

Sa pagkuha ng ating kalikasan, inilagay ni Kristo ang Kanyang sarili kung saan nakatayo ang tao sa paniniwalang ang Diyos ay may walang awa na hustisya at mula sa lugar na ito ibinigay Niya ang Kanyang sarili sa Kanyang Ama sa paniniwalang tatanggapin Siya sa kabila ng lahat ng Kanyang damdamin. Mahal na Panginoong Hesus kung gaano ka kahanga-hanga. Ikaw ang daan, ang katotohanan, at ang buhay. Inilantad mo ang ahas sa krus at inihayag ang kanyang walang awa na sistema ng hustisya at ipinahayag na handang tanggapin tayo ng Ama.

7. Ipinapaliwanag ng Krus ang Lahat ng Mga Paghuhukom ng Diyos

Kapag naunawaan na natin ang krus, mauunawaan na natin ang maraming kuwento na mukhang malala at nakakatakot.

“Ang misteryo ng krus ay nagpapaliwanag sa lahat ng iba pang misteryo. Sa liwanag na dumadaloy mula sa Kalbaryo, ang mga katangian ng Diyos na pumuno sa atin ng takot at sindak ay mukhang maganda at kaakit-akit. Ang awa o habag, lambing, at pag-ibig ng magulang ay nakikitang magkakahalalo sa kabanalan, katarungan, at kapangyarihan. Habang minamasdan natin ang kamahalan ng Kanyang trono, mataas at itinaas, nakikita natin ang Kanyang katangian sa magiliw na mga pagpapakita nito, at nauunawaan natin, na hindi kailanman, ang kahalagahan ng kaibig-ibig na titulong iyon, "Ama Namin." – The Great Controversy [GC] pahina 652 talata 1

Ang kwento ng krus ay nagtuturo sa atin na ang kasalanan ang gumagawa ng kamatayan sa pamamagitan ng Kautusan. Ang ibig sabihin nito ay hindi naniniwala ang makasalanan na pinatatawad ng Diyos ang kasalanan. Sinira ni Yeshua ang kapangyarihan ng kamatayan sa pamamagitan ng pagtayo sa lupaing bayan na iyon at pagpili na maniwala na tinanggap Siya ng Ama. Lubos nitong winasak ang kasinungalingan tungkol sa katangian ng Diyos bilang isang walang awa na hukom. Inihayag nito na ang kasalanan ang maninira; ang kasalanan ay naging dahilan upang maitago ang mukha ng Ama; ang kasalanan ay humadlang sa kamay na abutin at maniwala sa kapatawaran. Ang kasalananang ito ang nag-udyok sa mga Pariseo na hatulan si Jesus; ang kasalananang ito ang naging dahilan upang makipagkompromiso si Pilato sa mga pinunong Judio;

ang kasalanang ito ang naging dahilan upang ipagkanulo Siya ni Judas; ang kasalanang ito ang nagbitay kay Hesus sa krus.

Bakit nga ba nabubuhay ang kasinungalingang ito ng ating Ama bilang isang walang awa na hukom? Ito ay dahil pinaikot ni Satanas ang krus upang maging aksyon ng Diyos.

Isaias 53:3-4

(3) Siya'y hinamak at itinakuwil ng mga tao; isang taong sa kapanglawan, at bihasa sa karamdaman: at gaya ng isa na pinagkublihan ng kanilang mukha ng mga tao, na siya'y hinamak, at hindi natin hinalagahan siya.

(4) Tunay na kaniyang dinala ang ating mga karamdaman, at dinala ang ating mga kapanglawan; gayon ma'y ating pinalagay siya na hinampas, sinaktan ng Dios, at dinalamhati.

Ang krus ay naghahayag sa atin ng kamangha-manghang pag-ibig ng Ama ngunit ang kasalanan sa pamamagitan ng Kautusan ay nililinlang tayo at nagiging dahilan upang tayo ay maniwala na hinihingi ng Diyos ang kamatayan upang matugunan ang Kanyang galit laban sa kasalanan. Hindi lamang na hiniling Niya ito kundi ang Diyos mismo ang pumatay sa Kanyang Anak. Sinasabi sa atin ng Isaias 53 na tinitingnan natin ang krus sa ganitong paraan. Kapag binabasa natin ang mga paghatol ng Diyos sa Lumang Tipan bilang mga makasalanang hinahampas ng Diyos Mismo ay inihahayag natin ang ating pang-unawa sa krus. Kapag itinuring natin ang mga namatay bilang sinaktan ng Diyos at pinahirapan, sumasang-ayon tayo kay Satanas na ang Diyos ay walang awang paghatol sa pamamagitan ng paggamit ng nakamamatay na puwersa sa mga lumalabag sa Kanya. Bawat pangyayari sa Bibliya kung saan ang mga tao ay namamatay sa pamamagitan ng paghatol ay tinatawag tayong tumingin sa krus. Bakit po ito?

“Tilan lamang ang nag-iisip sa pagdurusa na idinulot ng kasalanan sa ating Maylalang. Ang buong langit ay nagdusa sa paghihirap ni Kristo; ngunit ang paghihirap na iyon ay hindi nagsimula o nagtapos sa Kanyang pagpapakita sa sangkatauhan. Ang krus ay isang paghahayag sa ating mapurool na pakiramdam ng sakit na, mula pa sa simula nito, ang kasalanan ay dinala sa puso ng Diyos. Bawat paglisan sa tama, bawat gawa ng kalupitan, bawat pagkabigo ng sangkatauhan na maabot ang Kanyang ideyal, ay nagdadala ng dalamhati sa Kanya. Nang dumating sa Israel ang mga kapahamakan na tiyak na resulta ng paghihiwalay sa Diyos,—pagsupil ng kanilang mga kaaway, kalupitan, at

kamatayan,—sinasabing “Ang Kanyang kaluluwa ay nagdalamhati dahil sa paghihirap ng Israel.” “Sa lahat ng kanilang kapighatian ay napighati Siya: ... at dinala Niya sila, at dinala Niya sila sa lahat ng araw ng una.” Hukom 10:16; Isaias 63:9. – Educatio [Ed] pahina 263 talata 1

Hindi nais ng ating Ama at ng Panginoong Jesus na may mamatay. Nagdudulot sa kanila ng matinding sakit na makita ang mga makasalanan na nawala.

2 Pedro 3:9 “Hindi mapagpaliban ang Panginoon tungkol sa Kaniyang pangako, na gaya ng pagpapalibang ipinalalagay ng iba; kundi mapagpahinuhod sa inyo, na hindi Niya ibig na sinoman ay mapahamak, kundi ang lahat ay magsipagsisi.”

1 Timoteo 2:4 Na Siyang may ibig na ang lahat ng mga tao'y mangaligtas, at mangakaalam ng katotohanan.

8. Tayo ay Hinuhusgahan bilang Huhusga Tayo

Bakit hindi lahat ay napunta sa pagsisisi? Ito ay dahil hindi sila naniniwala na mapapatawad sila ng Diyos. Pansining mabuti na ang ating paghatol sa mga pinarusahan sa Lumang Tipan at ang huling kamatayan ng masasama ay ang sistema ng paghatol na gagamitin natin sa ating sarili.

Mateo 7:2 Sapagka't sa hatol na inyong ihahatol, ay hahatulan kayo: at sa panukat na inyong isusukat, ay susukatin kayo.

Para sa lahat ng mga kuwento sa Bibliya kung saan ang mga paghatol ay nahuhulog sa mga tao, kung babasahin natin ang mga kuwentong ito habang ang Diyos ay hindi na nag-aalok sa kanila ng kapatawaran ngunit binawi ang Kanyang kamay ng awa upang sirain sila, kung gayon ito ay kung paano natin hahatulan ang ating sarili kapag ang paniniwala ng ang kasalanan ay dumarating sa atin sa pamamagitan ng Kautusan.

Mangyaring huwag palampasin ang puntong ito. Ang Diyos ay nagpadala sa atin ng paghatol sa kasalanan upang tayo ay iligtas. Kung naniniwala tayo na ang Diyos ay umabot sa punto kung saan bawiin Niya ang alok na iyon kung gayon hindi natin matitiis ang oras ng problema ni Jacob. Ang ating mga kasalanan ay dudurog sa atin habang sila ay nahayag sa atin. Tayo ay

pahihirapan ng ating makasalanang buhay sa pamamagitan ng Kautusan ngunit ang mga piniling maniwala na ang kamay ng awa ay laging nakaaabot hindi pa huli ang lahat para tumagos sa kadiliman ng ating paghatol at maligtas. Idinadalangin kong maunawaan ninyo ang kahalagahan ng mga salitang ito. Patutunayan nila ang iyong kaligtasan o kapahamakan depende sa kung paano mo piniling tumugon sa kanila.

Sinasabi sa atin ng Bibliya:

Awit 86:5 Iyong sinaway ang mga bansa, Iyong nilipol ang masama, Iyong pinawi ang kanilang pangalan magpakailan man.

Awit 100:5 Ang sumisirang puri na lihim sa kaniyang kapuwa ay aking ibubuwal: Siya na may mapagmataas na tingin at may palalong puso ay hindi ko titiisin.

Ang awa ng Diyos ay walang hanggan. Hindi ito nagtatapos anumang oras. Nagtatapos lamang ito para sa mga hindi naniniwala dito.

Awit 86:13 Sapagkat dakila ang Iyong kagandahang-loob sa akin; At Iyong iniligtas ang aking kaluluwa sa pinakamalalim na Sheol.

Ano ang pinakamababang impiyerno? Ito ang lugar kung saan sigurado kang hindi ka mapapatawad. Maililigtas ka ng Diyos mula rito kung maniniwala ka.

9. Paunang Buod

Kaya't ibubuod natin ang ating napag-isipan hanggang ngayon:

1. Ang Kautusan ay naghahatid ng kamatayan sa tao na nasa kasalanan at buhay sa tao na nasa katuwiran. Roma 7:5-13
2. Ang taong makalaman ay tinatanggap ang kasinungalingan ni Satan na ang paglabag ay dapat parusahan ng kamatayan at na walang kabuluhan ang paghingi ng kapatawaran. Galacia 3:10
3. Hinahatulan ng Kautusan ang kasalanan upang magbigay ng awa, ngunit nauunawaan ng taong makalaman ang paghatol bilang isang pasimula sa tiyak na kamatayan. Juan 16:8; Genesis 4:13 (margin)
4. Ang awa ng Diyos ay walang hanggan. Awit 100:5. Hinahatulan ng makasalanan ang kanyang sarili sa kamatayan at pagkawasak. Roma 1:32; Genesis 4:13 (margin); Bilang 14:28

5. Inilantad ni Kristo ang kasinungalingan ni Satanas sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan sa Krus. Sa pamamagitan ng kamatayan ay nilipol Niya ang may kapangyarihan ng kamatayan. Hebreo 2:14
6. Kinuha ni Kristo ang ating mga kasalanan sa Kanyang sarili at namatay bilang ang makasalanan ay namatay upang ihayag na ang kasalanan ay nagdudulot ng kamatayan. 2 Corinto 5:21
7. Sa posisyon ng pinakamababang pahirap na impiyerno, si Kristo ay nagtiwala sa Kanyang sarili sa mga bisig ng Ama kaya sinira ang kapangyarihan ng kamatayan. Mateo 27:46; Lucas 23:46
8. Natural na tinitingnan ng sangkatauhan ang krus bilang isang paghatol nang direkta mula sa Diyos at patuloy na naniniwala sa kasinungalingan ni Satanas tungkol sa walang awa na hustisya. Isaias 53:3,4
9. Ang lahat ng mga kuwento ng paghatol sa Bibliya ay mga paghahayag ng krus sapagkat si Kristo ay pinahirapan sa lahat ng paghihirap ng sangkatauhan. Isaias 63:9. Kung paano natin hinuhusgahan ang mga kuwentong iyon ay kung paano tayo huhusgahan. Mateo 7:2

10. Ang Pagsamba sa Diyus-diyosan ng Ginintuang Guya at Ang Kaparusahan Nito

Ilapat natin ngayon ang mga alituntuning ito sa isa sa mga kuwento ng Lumang Tipan.

Exodu 32:26-28

(26) Ay tumayo nga si Moises sa pintuang-daan ng kampamento, at nagsabi, Sinomang sa Panginoon ang kiling ay lumapit sa akin. At lahat ng mga anak ni Levi ay nagpipisan sa kaniya.

(27) At sinabi niya sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel: Ipatong ng bawa't lalake ang kaniyang tabak sa kaniyang hita, at yumaon kayong paroo't parito sa mga pintuang-daan, sa buong kampamento, at patayin ng bawa't lalake ang kaniyang kapatid na lalake, at ng bawa't lalake ang kaniyang kasama, at ng bawa't lalake ang kaniyang kapuwa.

(28) At ginawa ng mga anak ni Levi ang ayon sa salita ni Moises: at nabuwal sa bayan ng araw na yaon, ang may tatlong libong katao.

Ngayon pansinin ang komentaryo ng Espiritu ng Propesiya

“Hiniling ni Moises sa lahat ng nakalaya mula sa malaking kasalanang ito ng pagsamba sa diyus-diyosan, na lumapit at tumayo sa tabi niya sa kanyang

kanang kamay; gayundin, yaong mga sumama sa mga mapanghimagsik sa pagsamba sa diyus-diyosan na ito, ngunit nagsisi sa kanilang kasalanan sa napakabilis na paglisan sa Diyos, upang tumayo sa kanyang kaliwang kamay. **Mayroong isang malaking pulutong, karamihan ay sa magkahalong karamihan, na nag-udyok sa paggawa ng guya, na matigas ang ulo sa kanilang paghihimagsik, at hindi tumayong kasama ni Moises, maging sa kaniyang kanan o sa kaniyang kaliwa.**” – Spirit of Prophecy volume 1 [ISP] pahina 251 talata 1

“Pagkatapos ay inutusan ni Moises ang mga nasa kanyang kanang kamay na kunin ang kanilang mga espada, at humayo at patayin ang mga mapanghimagsik, na gustong bumalik sa Ehipto. **Walang sinuman ang dapat magsagawa ng paghatol ng Diyos sa mga lumalabag lamang sa mga hindi nakibahagi sa idolatriya.** Inutusan Niya silang huwag iligtas ang kapatid, kasama, o kapwa. **Yaong mga nakibahagi sa gawaing ito ng pagpatay, gaano man kasakit, ngayon ay napagtanto na sila ay nagpapatupad sa kanilang mga kapatid ng isang taimtim na parusa mula sa Diyos; at sa pagsasagawa ng masakit na gawaing ito, salungat sa kanilang sariling damdamin, ipagkakaloob ng Diyos sa kanila ang kanyang pagpapala.** Sa pamamagitan ng pagsasagawa ng gawaing ito, ipinakita nila ang kanilang tunay na damdamin na may kaugnayan sa mataas na krimen ng pagsamba sa mga diyus-diyosan, at higit na inilaan ang kanilang sarili sa sagradong pagsamba sa tanging tunay na Diyos...” – Spirit of Prophecy volume 1 [ISP] pahina 251 talata 2

“Ang tunay na heneral ay tumatagal ng kanyang posisyon para sa Diyos. Siya ay diretsong dumating mula sa harapan ng Panginoon, kung saan siya ay nagsumamo sa Kanya na ilayo ang Kanyang poot sa Kanyang nagkakamali na mga tao. Ngayon siya ay may isa pang gawain na dapat gawin, bilang ministro ng Diyos, upang ipagtanggol ang Kanyang karangalan sa harap ng mga tao, at hayaan silang makita na ang kasalanan ay kasalanan, at ang katuwiran ay katuwiran. Siya ay may gawaing gagawin upang labanan ang kakila-kilabot na impluwensya ni Aaron "At si Moises ay tumayo sa pintuang-bayan ng kampamento, at nagsabi, Sino ang nasa panig ng Panginoon? Lumapit siya sa akin. At ang lahat ng mga anak ni Levi ay nagpipisan sa At sinabi niya sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel, Ilagay ng bawa't isa ang kaniyang tabak sa kaniyang tagiliran, at pumasok at lumabas sa pintuang-daan at pintuang-daan sa buong kampo, at patayin ng bawa't isa ang kaniyang kapatid, at ng bawa't tao ang kaniyang kasamahan, at bawa't tao sa kaniyang kapuwa. At ginawa ng mga anak ni Levi ang ayon sa salita ni Moises: at nabuwal sa bayan nang araw na yaon ay mga tatlong libong lalake. Sapagka't

sinabi ni Moises, Italaga ninyo ang inyong sarili ngayon sa Panginoon, sa makatuwid baga'y ang bawa't tao sa kaniyang anak, at sa kanyang kapatid, upang bigyan Niya kayo ng pagpapala sa araw na ito." – Testimonies for the Church volume 3 [3T] pahina 301 talata 1.

“Dito tinukoy ni Moises ang tunay na pagtatalaga bilang pagsunod sa Diyos, upang manindigan sa pagpapatibay ng karapatan at magpakita ng kahandaang isagawa ang layunin ng Diyos sa mga pinaka-hindi kasiya-siyang tungkulin, na nagpapakita na ang mga pag-aangkin ng Diyos ay mas mataas kaysa sa pag-aangkin ng mga kaibigan o ng buhay ng pinakamalapit na kamag-anak. Inialay ng mga anak ni Levi ang kanilang sarili sa Diyos upang isagawa ang Kanyang katarungan laban sa krimen at kasalanan.” – Testimonies for the Church volume 3 [3T] pahina 301 talata 2.

Sa pagbuod ng ilang mahahalagang punto

1. Ang mga tao ay inalok ng pagsisisi para sa kanilang mga kasalanan.
2. Isang malaking grupo ang tumanggi na tumayo kasama ni Moises. Hindi sila nagsisi at tumanggap ng kapatawaran.
3. Inutusan ni Moises ang mga hindi nakibahagi sa idolatriya na kunin ang kanilang mga espada at patayin ang mga mapanghimagsik nang walang pagsasaalang-alang sa damdamin.
4. Ito ay isang solemne na parusa mula sa Diyos.
5. Ito ay isang masakit na gawain na kung gagawin ay magdudulot sa kanila ng pagpapala.
6. Tinukoy nito ang tunay na pagtatalaga at pagsunod sa Diyos.

Ang natural na tugon sa kuwentong ito ay upang tapusin na ang mga taong ito ay sinaktan ng Diyos at pinahirapan. Natural din na maghinuha na ang mga taong ito ay karapat-dapat na mamatay dahil hindi lamang sila sumamba sa isang huwad na diyos ay matigas ang ulo nilang tumanggi na magsisi. Sinasabi sa atin ng natural na hustisya na kinailangan silang patayin ng Diyos upang mapangalagaan ang bansa dahil hindi sila magpapasakop sa anumang pagkakataon.

Mukhang buksan at isara ang kasong ito. Sa puntong ito na natural na gumawa ng konklusyon na ang Diyos ay tumayo bilang isang berdugo sa matataas na kamay na mga makasalang ito at kahit na hindi ito kaaya-aya, kailangan itong gawin. Pinakamabuting mamatay ang 3000 na ito kaysa mapahamak ang buong bansa. Juan 11:50.

11. Paano Ka Magbasa?

Para sa mga nangangaral ng mensahe ng Ikatlong Anghel tayo ay tinuturuan na sundin ang mga tuntunin ng interpretasyon ng Bibliya ni Miller.

Ang mga nakikibahagi sa pagpapahayag ng mensahe ng ikatlong anghel ay sinasaliksik ang Kasulatan sa parehong plano na pinagtibay ni Padre Miller. Sa maliit na aklat na pinamagatang "Views of the Prophecies and Prophetic Chronology," ibinigay ni Padre Miller ang mga sumusunod na payak ngunit matalino at mahahalagang tuntunin para sa pag-aaral at interpretasyon ng Bibliya:--

"1. Ang bawat salita ay dapat may angkop na kaugnayan sa paksang iniharap sa Bibliya; 2. Ang lahat ng Kasulatan ay kailangan, at maaaring maunawaan sa pamamagitan ng masigasig na pagsasabuhay at pag-aaral; 3. Walang anumang inihayag sa Kasulatan ang maaaring o maitatago sa mga nagtatanong. sa pananampalataya, hindi nag-aalinlangan; 4. **Upang maunawaan ang doktrina, pagsama-samahin ang lahat ng mga banal na kasulatan sa paksang nais mong malaman, pagkatapos ay hayaan ang bawat salita na magkaroon ng tamang impluwensya nito,** at kung mabubuo mo ang iyong teorya nang walang pagsalungat, hindi ka maaaring magkamali. 5. Ang Banal na Kasulatan ay dapat na sarili nitong tagapagpaliwanag, dahil ito ay isang tuntunin sa sarili. o ang isiping matalino, kung gayon ang kanyang panghuhula, pagnanais, paniniwala, o karunungan ang aking tuntunin, at hindi ang Bibliya."

Ang nasa itaas ay bahagi ng mga panuntunang ito; at sa ating pag-aaral ng Bibliya ay gagawin nating lahat na mabuti ang pagsunod sa mga simulaing itinakda. RH, Nobyembre 25, 1884

12. Pagsukat sa Buhay at Kamatayan ni Kristo

Hindi namin sinusunod ang mga alituntunin ng interpretasyon ni Miller kung bubuo kami ng aming konklusyon bago namin pinagsama ang lahat ng mga piraso. Dalawang napakalaking piraso na dapat isama ay ang buhay at kamatayan ni Hesus. Ano ang sinasabi sa atin ng buhay ni Jesus tungkol sa mga paghatol ng Diyos?

Hebreo 7:26 Sapagka't nararapat sa atin ang gayong dakilang saserdoteng banal, walang sala, walang dungis, nahihwalay sa mga makasalanan, at ginawang lalong mataas pa kay sa mga langit;

Isaias 53:9 At ginawa nila ang kaniyang libingan na kasama ng mga masama, at kasama ng isang lalaking mayaman sa kaniyang kamatayan; bagaman hindi siya gumawa ng pangdadahas, o wala mang anomang karayaan sa kaniyang bibig.

"Pinatay ni Herodes at ng mga masasamang awtoridad ang Isang Makatarungan [Just], **ngunit hindi kailanman pinatay ni Kristo ang sinuman**, at maaari nating iugnay ang espiritu ng pag-uusig-dahil ang mga tao ay nagnanais ng kalayaan ng budhi-sa pinagmulan nito-si Satanas." Ms62-1886.64

Hebreo 13:8 Si Jesucristo ay Siya ring kahapon at ngayon, oo at magpakailanman.

Si Yeshua ay hindi kailanman nanakit ng sinuman, Siya ay hindi kailanman marahas at hindi kailanman pumatay ng sinuman. Makatitiyak din tayo na si Kristo ay pareho sa buong Kasulatan. Ano ang misyon ni Kristo sa pagdating sa mundong ito:

“... Binulag ng kaaway ng mabuti” (na walang iba ay Diablo) “ang isipan ng mga tao, kaya't tumingin sila sa Diyos nang may takot; inisip nila na Siya ay malubha at hindi mapagpatawad. Inakay ni Satanas ang mga tao na isipin ang Diyos bilang isang nilalang na ang pangunahing katangian ay mahigpit na katarungan,-isa na isang mahigpit na hukom, isang malupit, mahirap na pinagkakautangan. Inilarawan niya ang Manlilikha bilang isang nilalang na nagmamatyag na may paninibugho upang makilala ang mga kamalian at pagkakamali ng mga tao, upang madalaw Niya ang mga paghatol sa kanila. Ito ay upang alisin ang madilim na anino na ito, sa pamamagitan ng paghahayag sa mundo ng walang hanggang pag-ibig ng Diyos, na si Jesus ay naparito upang mamuhay kasama ng mga tao.” - The Steps to Christ [SC] pahina 10 talata 3.

“Ang Anak ng Diyos ay dumating mula sa langit upang ipakita ang Ama. "Walang taong nakakita kailanman sa Diyos; ang bugtong na Anak, na nasa sinapupunan ng Ama, Siya ang nagpahayag sa kanya." Juan 1:18...” - The Steps to Christ [SC] pahina 11 talata 1.

Sa pinakamagandang panalangin ni Hesus, maririnig natin Siyang nagsabi:

Juan 17:6 - “Ipinahayag Ko ang Iyong pangalan sa mga tao na ibinigay Mo sa Akin mula sa sanglibutan: sila'y iyo, at sila'y ibinigay Mo sa Akin; at tinupad nila ang Iyong salita.”

13. Ipinakita ni Jesus ang Pangalan/Katangian ng Ama

Ang Pangalan ng Diyos ay Kanyang kaluwalhatian at ang Kanyang kaluwalhatian ay Kanyang katangian.

Isaias 42:8 Ako ang Panginoon; na siyang Aking pangalan: at ang Aking kaluwalhatian ay hindi Ko ibibigay sa iba, o ang Akin mang kapurihan sa mga larawang inanyuan.

Hebreo 1:3 Palibhasa'y Siyang sinag ng Kaniyang kaluwalhatian, at tunay na larawan ng Kaniyang pagka-Dios, at umaalalay ng lahat ng mga bagay sa pamamagitan ng salita ng Kaniyang kapangyarihan, nang Kaniyang magawa na ang paglilinis ng mga kasalanan, ay lumuklok sa kanan ng Karangalan sa kaitaasan;

Gaya ng sinabi sa atin sa isang aklat na tinatawag “Steps to Christ” o SC, sinabi na “si Jesus ay naparito sa lupa upang ihayag ang buong katangian ng Ama.” Tulad ng sinabi ni Jesus kay Felipe:

Juan 14:9 Sinabi sa kaniya ni Jesus, Malaon nang panahong Ako'y inyong kasama, at hindi mo Ako nakikilala, Felipe? ang nakakita sa Akin ay nakakita sa Ama; paanong sinasabi mo, Ipakita Mo sa amin ang Ama?

Sinabi ni Jesus kay Felipe na ang kanyang obserbasyon sa ministeryo ni Kristo ay naging karapat-dapat sa kanya na malaman ang eksaktong katangian ng Ama.

“Walang iniwang hindi nagawa ang Diyos na magagawa Niya para sa atin. Nagbigay Siya ng perpektong halimbawa ng Kanyang karakter sa karakter ng Kanyang Anak; at gawain ng mga tagasunod ni Kristo, habang nakikita nila ang walang katulad na kadakilaan ng Kanyang buhay at pagkatao, na lumago sa Kanyang wangis. Habang tumitingin sila kay Jesus at tumutugon sa Kanyang

pag-ibig, makikita nila ang larawan ni Kristo.” – Review and Herald [RH], Feb. 15, 1898.

“Ang buong katangian ng Diyos ay nahayag sa Kanyang Anak.” – Signs of the Times [ST] Disyembre 30, 1889

“Ang pag-ibig at karangalan at kasakdalan na ipinahayag sa Ebanghelyo ay isang paghahayag sa tao ng katangian ng Diyos. Ang katarungan at kabutihan at kabutihang-loob na nakita sa katangian ni Kristo ay dapat na maulit sa buhay ng mga taong tumatanggap ng mga pribilehiyo ng Ebanghelyo. Sa pamamagitan ng pag-aaral ng salita, makikita natin Siya kung ano Siya, at, nabighani sa pananaw ng Kanyang banal na kasakdalan, tayo ay lalago sa parehong larawan. Kailangan nating maunawaan na ang Ebanghelyo ay ganap na naghahayag ng kaluwalhatian ng Panginoon. Ito ang salamin na naghahayag ng katangian ng Diyos sa napagbagong loob na kaluluwa. Ang pagkakahawig ng Diyos ay inihayag sa perpektong katangian ng Kanyang Anak, upang maunawaan natin kung ano ang ibig sabihin ng pagiging kawangis ng larawan ng Diyos, at kung ano tayo kung sa pamamagitan ng patuloy na pagmamasid ay hahayaan natin ang ating sarili na mabago mula sa “kaluwalhatian sa kaluwalhatian.” – Signs of the Times [ST] Pebrero 24, 1909

“Manatili tayo kay Kristo. At tayong lahat ay "na may bukas na mukha na tumitingin gaya ng sa salamin sa kaluwalhatian ng Panginoon, ay nababago sa iisang larawan mula sa kaluwalhatian hanggang sa kaluwalhatian,"--mula sa karakter hanggang sa karakter. Ang Diyos ay hindi umaasa ng mga imposible mula sa iyo o sa akin. Pagmasdan Siya, maaari tayong mabago sa Kanyang larawan.” – Signs of the Times [ST], Abril 25, 1900 par. 8

“Yaong mga nakaranas ng pagpapala ng Diyos ay dapat na ang pinakanagpapasalamat sa mga tao. Dapat silang magpadala sa Diyos ng mga salita ng pasasalamat sapagkat si Kristo ay dumating sa pagkakahawig ng makasalanang laman, dinamit ang kanyang pagka-Diyos ng sangkatauhan, upang maihatid niya sa harap ng mundo ang pagiging perpekto ng Diyos sa kanyang sariling pagkatao. **Siya ay dumating upang kumatawan sa Diyos, hindi bilang isang mahigpit na hukom, kundi bilang isang mapagmahal na ama.** "Sapagka't gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanglibutan, na ibinigay niya ang kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan." Ang Diyos ay pag-ibig. **Ito ang dakilang katotohanan na**

naparito si Kristo sa mundo upang ihayag. Masyadong mali ang pagkakilala ni Satanas sa katangian ng Diyos sa sanlibutan, na ang tao ay tumayong malayo sa Diyos; ngunit **si Kristo ay dumating upang ipakita sa mundo ang mga katangian ng Ama, upang kumatawan sa malinaw na larawan ng kanyang pagkatao.** "Kung paanong ibinigay sa akin ng Ama ang utos, gayon din ang ginagawa ko." "Ang utos na ito ay tinanggap ko sa aking Ama." **Ang layunin ng misyon ni Kristo sa mundo ay ihayag ang Ama.**" – Signs of the Times [ST], Abril 11, 1895 par. 2

“Itinaas ni Kristo ang katangian ng Diyos, na iniuugnay sa kanya ang papuri, at ibinigay sa kanya ang kapurihan, ng buong layunin ng kanyang sariling misyon sa lupa,—sa pagtuwid ang mga tao sa pamamagitan ng paghahayag ng Diyos. Kay Kristo ay nabihisan sa harap ng mga tao ang biyaya ng ama at ang walang kapantay na kasakdalan ng Ama. Sa kanyang panalangin bago siya ipako sa krus, ipinahayag niya, “Ipinahayag ko ang iyong pangalan.” “Niluwalhati kita sa lupa; Natapos ko na ang gawaing ibinigay mo sa akin na gawin.” Nang ang layunin ng kanyang misyon ay matamo,—ang paghahayag ng Diyos sa mundo,—ang Anak ng Diyos ay nagpahayag na ang kanyang gawain ay natapos na, at ang katangian ng Ama ay nahayag sa mga tao.” – Signs of the Times [ST], Enero 20, 1890, par. 9

“Ang misyon ni Kristo sa lupa ay ihayag ang Ama at alisin ang kasinungalingan na ang Diyos ay isang mahigpit at hindi nagpapatawad na Hukom. Sinabihan tayo na ang katarungan at awa ng Diyos ay nahayag sa makalupang misyon ni Kristo. Ang lahat ng katangian ng Ama ay nahayag sa 33 taon na iyon. Sinabi ni Ellen White na si Jesus ay nagbigay ng malinaw na larawan ng katangian ng Kanyang Ama at ito ang gawain na Siya ay naparito upang gawin. Sa Kanyang panalangin sinabi Niya sa Ama na “Natapos ko na ang gawaing ibinigay mo sa akin na gawin” at iyon ay upang ihayag kung ano talaga ang Ama.

Ipinahayag ni Jesus ang pangalan o katangian ng Kanyang Ama nang lubusan. Samakatuwid ang lahat ng mga kuwento ng Bibliya ay dapat na may kasamang pag-unawa sa buhay ni Jesus sa lupa. Siya ay hindi nakakapinsala, hindi marahas at hindi kailanman pumatay ng sinuman. Iyan ang paghahayag na ibinigay sa atin ng Ama sa pamamagitan ni Kristo.

Ano ang sinabi ni Jesus tungkol sa paggamit ng tabak bilang isang paraan ng proteksyon?

Mateo 26:52-53

(52) Nang magkagayo'y sinabi sa kaniya ni Jesus, Isauli mo ang iyong tabak sa kaniyang lalagyan: sapagka't ang lahat ng nangagtatangan ng tabak ay sa tabak mangamamatay.

(53) O inaakala mo baga na hindi Ako makapamamanhik sa Aking Ama, at padadalhan Niya Ako ngayon din ng mahigit sa labingdalawang pulutong na mga anghel?

Sinabi ni Jesus kay Pedro na alisin ang espada at magtitiwala Siya sa Kanyang Ama na protektahan Siya kasama ng Kanyang mga anghel.

14. Si Hesus bilang Hukom

Paano naman ang mga halimbawa ng paghatol sa buhay ni Jesus? Ano ang nakikita natin?

Mateo 23:31-38

(31) Kaya't kayo'y nangagpapatotoo sa inyong sarili, na kayo'y mga anak niyaong mga nagsipatay ng mga propeta.

(32) Punuin nga ninyo ang takalan ng inyong mga magulang.

(33) Kayong mga ahas, kayong mga lahi ng mga ulupong, paanong mangakawawala kayo sa kahatulan sa impierno?

(34) Kaya't, narito, sinusugo ko sa inyo ang mga propeta, at mga pantas na lalake, at mga eskriba: ang mga iba sa kanila'y inyong papatayin at ipapako sa krus; at ang mga iba sa kanila'y inyong hahampasin sa inyong mga sinagoga, at sila'y inyong paguusigin sa bayan-bayan:

(35) Upang mabubo sa inyo ang lahat na matuwid na dugo na nabuhos sa ibabaw ng lupa, buhat sa dugo ng matuwid na si Abel hanggang sa dugo ni Zacarias na anak ni Baraquias na pinatay ninyo sa pagitan ng santuario at ng dambana.

(36) Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang lahat ng mga bagay na ito ay darating sa lahing ito.

(37) Oh Jerusalem, Jerusalem, na pumapatay sa mga propeta, at bumabato sa mga sinusugo sa kaniya! makailang inibig kong tipunin ang iyong mga anak, na gaya ng pagtitipon ng inahing manok sa kaniyang mga sisiw sa ilalim ng kaniyang mga pakpak, ay ayaw kayo!

(38) Narito, ang inyong bahay ay iniwan sa inyong wasak.

Ang mga pinuno ng bansang Judio ay tumanggi na tanggapin si Yeshua bilang Mesiyas. Ang pagtanggap na ito ay hahantong sa pagtanggap sa buong bansa bilang

Kanyang piniling bayan. Nangangahulugan ito na ang buong bansa ng Israel ay nasa ilalim ng banta dahil sa mga apostatang pinunong ito. Ngayon na ang panahon para gamitin ang espada kung gagamit si Jesus ng isa dahil kailangang maligtas ang bansa! Hindi ba mas mabuting 3000 o higit pang mga pinuno ng mga Hudyo ang patayin upang ang buong bansa ay hindi mapahamak? Paano tumugon si Jesus?

Mateo 23:34 Kaya't, narito, sinusugo Ko sa inyo ang mga propeta, at mga pantas na lalake, at mga eskriba: ang mga iba sa kanila'y inyong papatayin at ipapako sa krus; at ang mga iba sa kanila'y inyong hahampasin sa inyong mga sinagoga, at sila'y inyong paguusigin sa bayan-bayan:

Si Jesus ay magpapadala sa kanila ng mga propeta at mga pantas upang makiusap sa kanila at sa wakas ay hahayaan sila ni Jesus sa kanilang sariling mga paraan.

Mateo 23:38 Narito, ang inyong bahay ay iniawan sa inyong wasak.

“Ginawa ng mga Hudyo ang kanilang sariling mga tanikala; napuno nila para sa kanilang sarili ang saro ng paghihiganti. Sa lubos na pagkawasak na nangyari sa kanila bilang isang bansa, at sa lahat ng mga kaabahan na sumunod sa kanila sa kanilang pagkalat, sila ay umaani lamang ng ani na inihasik ng kanilang sariling mga kamay. Sabi ng propeta: "O Israel, nilipol mo ang iyong sarili;" "sapagka't ikaw ay nahulog sa iyong kasamaan." Oseas 13:9; 14:1. Ang kanilang mga pagdurusa ay madalas na kinakatawan bilang isang parusang binisita sa kanila sa pamamagitan ng direktang utos ng Diyos. Sa gayon ang dakilang manlililalang ay naghahangad na itago ang kanyang sariling gawa. **Sa pamamagitan ng matigas na pagtangga sa banal na pag-ibig at awa, ang mga Hudyo ay naging dahilan upang maalis sa kanila ang proteksiyon ng Diyos, at si Satanas ay pinahintulutan na pamunuan sila ayon sa kanyang kalooban.** Ang kakila-kilabot na mga kalupitan na isinagawa sa pagkawasak ng Jerusalem ay isang pagpapakita ng kapangyarihang mapaghiganti ni Satanas sa mga sumusuko sa kanyang kontrol.” – The Great Controversy [GC] pahina 35 talata 3

Ang isa pang halimbawa sa buhay ni Hesus ng Paghuhukom ay ang Kanyang paglilinis ng templo.

Juan 2:13-16

(13) At malapit na ang paskua ng mga Judio, at umahon si Jesus sa Jerusalem.

(14) At nasumpungan niya sa templo yaong nangagbibili ng mga baka at mga tupa at mga kalapati, at ang mga mamamalit ng salapi na nangakaupo:

(15) At ginawa niyang isang panghampas ang mga lubid, itinaboy niyang lahat sa templo, ang mga tupa at gayon din ang mga baka; at ibinubo niya ang salapi ng mga mamamalit, at ginulo ang kanilang mga dulang;

(16) At sa nangagbibili ng mga kalapati ay sinabi niya, Alisin ninyo rito ang mga bagay na ito; huwag ninyong gawin ang bahay ng aking Ama na bahay-kalakal.

Inilalarawan ng halimbawang ito kung paano nagsagawa ng paghatol si Jesus. Sundin natin ang komentaryo sa Desire of Ages.

1. Paniniwala ng Kasalanan

“Sa mapanuksong sulyap, si Kristo ay nasa harapan Niya habang Siya ay nakatayo sa hagdanan ng looban ng templo. Sa mata ng makahulung tinitingnan Niya ang hinaharap, at nakikita hindi lamang ang mga taon, ngunit mga siglo at mga kapanahunan. Nakikita Niya kung paano ihihiwalay ng mga pari at mga pinuno ang mga nangangailangan mula sa kanilang karapatan, at ipinagbabawal na ang ebanghelyo ay ipangaral sa mga dukha. Nakikita Niya kung paano maikukubli ang pag-ibig ng Diyos sa mga makasalanan, at ang mga tao ay gagawa ng kalakal ng Kanyang biyaya. Habang pinagmamasdan Niya ang tanawin, ang galit, awtoridad, at kapangyarihan ay ipinahayag sa Kanyang mukha.” – The Desire of Ages [DA] pahina 157 talata 4.

2. Ang pinakaloob na mga kaisipan at mga motibo ay binabasa at ang pagkakasala ay nagdudulot ng katahimikan

“Ang atensyon ng mga tao ay naaakit sa Kanya. Ang mga mata ng mga nakikibahagi sa kanilang hindi banal na pangangalakal ay nakatutok sa Kanyang mukha. Hindi nila maaaring bawiin ang kanilang mga tingin. **Nararamdaman nila na binabasa ng Taong ito ang kanilang kaloob-looban, at natuklasan ang kanilang mga nakatagong motibo.** Ang ilan ay nagsisikap na itago ang kanilang mga mukha, na para bang ang kanilang mga masasamang gawa ay nakasulat sa kanilang mga mukha, sa masilayan ng mga naghahanap na mga mata.” – The Desire of Ages [DA] pahina 157 talata 4.

“Natahimik ang kalituhan. Tumigil na ang ingay ng trapiko at pakikipagtawaran. Ang katahimikan ay nagiging masakit. Ang isang pakiramdam ng pagkamangha ay nangingibabaw sa kapulungan. Para silang

iniharap sa hukuman ng Diyos para sagutin ang kanilang mga ginawa. Sa pagtingin kay Kristo, nakikita nila ang pagka-Diyos na kumikislap sa damit ng sangkatauhan. Ang Kamahalan ng langit ay tumatayo bilang ang Hukom ay tatayo sa huling araw,--hindi na ngayon ay napapaligiran ng kaluwalhati ng dadalo sa Kanya noon, ngunit may parehong kapangyarihang basahin ang kaluluwa. Ang Kanyang mga mata ay nagwawalis sa karamihan, tinatanggap ang bawat indibidwal. Ang Kanyang anyo ay tila tumataas sa kanila sa makapangyarihang dignidad, at isang banal na liwanag ang nagliliwanag sa Kanyang mukha.” – The Desire of Ages [DA] pahina 158 talata 1.

3. Iniutos hinggil sa makasalanang pagkilos.

“Siya ay nagsasalita, at ang Kanyang malinaw at umaalingawngaw na tinig--katulad na sa Bundok Sinai ay nagpahayag ng kautusan na ang mga saserdote at mga pinuno ay lumalabag--ay narinig na umaalingawngaw sa mga arko ng templo: "Kunin mo rito ang mga bagay na ito; huwag mong gawin ang bahay ng Aking Ama na isang bahay ng mga kalakal." – The Desire of Ages [DA] pahina 158 talata 1.

4. Ang paghatol sa kasalanan at mapangwasak na puwersa na ginamit sa mga bagay na walang buhay ay nagpapakita ng sama ng loob ng Diyos.

“Dahan-dahang bumababa sa hagdanan, at itinaas ang hagupit ng mga lubid na natipon sa pagpasok sa kulungan, Inutusan Niya ang kumpanyang nakikipagkasundo na umalis mula sa presinto ng templo. Sa isang kasigasilan at kahigpitan na hindi pa Niya ipinamalas, ibinagsak Niya ang mga mesa ng mga nagpapalit ng salapi. Ang barya ay bumagsak, tumutunog nang husto sa marmol na semento. Walang nag-aakala na itinatanong ang Kanyang awtoridad. Walang maglakas-loob na huminto upang tipunin ang kanilang hindi nakuhang pakinabang. **Hindi sila hinampas ni Jesus ng latigo ng mga lubid, ngunit sa Kanyang kamay ang simpleng hagupit na iyon ay tila kakila-kilabot na parang nagniningas na tabak.** Ang mga opisyal ng templo, nag-iisip na mga pari, mga mangangalakal at mga mangangalakal ng baka, kasama ang kanilang mga tupa at baka, ay nagmamadaling umalis sa lugar, na may isang pag-iisip na tumakas mula sa paghatol sa Kanyang presensya.” – The Desire of Ages [DA] pahina 158 talata 2.

5. Tumakas ang mga tao kaysa humingi ng tawad.

“Isang gulat ang dumarating sa karamihan, na nakadarama ng paglililim ng Kanyang pagka-Diyos. Ang sigaw ng takot ay kumawala mula sa daan-daang namumutlang mga labi. Pati ang mga alagad ay nanginginig. Namangha sila sa mga salita at paraan ni Jesus, kaya hindi katulad ng Kanyang karaniwang pag-uugali.” – The Desire of Ages [DA] pahina 158 talata 3.

Si Jesus ay hindi gumagamit ng anumang karahasan sa mga tao. Sa pamamagitan ng Kautusan sila ay hinatulan ng kasalanan. Sa halip na bumaling sa Kanya sa pagsisisi ay tumakas sila dahil sa pang-unawa ng tao sa katarungan nang walang awa. Nais ni Jesus na linisin ang kanilang mga puso ngunit tumanggi sila sa pagsisisi at tumakas kaya ang pisikal na templo lamang ang nalinis. Nalinlang sila ng kasalanan sa pamamagitan ng Kautusan. Gayunpaman, walang pinatay ni Jesus o marahas na inatake o linusob o sinalakay. Ang paglilinis ng templo ay nagpapakita kung paano humatol ang Ama, dahil inihayag ni Kristo ang Kanyang Ama.

Ang isa pang halimbawa ay ang pagsumpa sa puno ng igos.

Mateo 21:19-20

(19) At pagkakita sa isang puno ng igos sa tabi ng daan, ay kaniyang nilapitan, at walang nasumpungang anoman doon, kundi mga dahon lamang; at sinabi niya rito, Mula ngayo'y huwag kang magbunga kailan man. At pagdaka'y natuyo ang puno ng igos.

(20) At nang makita ito ng mga alagad, ay nangagtaka sila, na nangagsasabi, Ano't pagdaka'y natuyo ang puno ng igos!

Ang puno ng igos ay isang halimbawa ng paghatol.

“Ang ginawa ni Kristo sa pagsumpa sa puno ng igos ay namangha sa mga alagad. Para sa kanila ay hindi katulad ng Kanyang mga paraan at mga gawa. Kadalasan ay narinig nila Siya na nagpahayag na Siya ay naparito hindi upang hatulan ang mundo, kundi upang ang mundo sa pamamagitan Niya ay maligtas. Naalala nila ang Kanyang mga salita, "Ang Anak ng tao ay hindi naparito upang sirain ang buhay ng mga tao, kundi upang iligtas sila." Lucas 9:56. **Ang Kanyang mga kahanga-hangang gawa ay ginawa upang ibalik, hindi kailanman upang sirain. Ang mga disipulo ay nakilala lamang Siya bilang ang Tagapagsauli, ang Manggagamot. Nag-iisa ang kilos na ito. Ano ang layunin nito? tanong nila.**” – The Desire of Ages [DA] pahina 582 talata 2.

“Ang Diyos ay "nalulugod sa HABAG." "Buhay Ako, sabi ng Panginoong Diyos, wala Akong kaluguran sa kamatayan ng masama." Miquias 7:18; Ezekiel 33:11. Sa Kanya ang gawain ng pagkawasak at ang pagtuligsa sa paghatol ay isang "kakaibang gawain." Isaias 28:21. Ngunit ito ay sa awa at pag-ibig na Kanyang inalis ang tabing mula sa hinaharap, at inihayag sa mga tao ang mga resulta ng isang landas ng kasalanan.” – The Desire of Ages [DA] pahina 582 talata 3.

“Ang pagsumpa sa puno ng igos ay isang ginawang talinghaga. Ang tigang na punong iyon, na nagpapamalas ng mapagpanggap na mga dahon nito sa mismong mukha ni Kristo, ay isang simbolo ng bansang Judio. Nais ng Tagapagligtas na ipaliwanag sa Kanyang mga disipulo ang dahilan at ang katiyakan ng kapahamakan ng Israel. Para sa layuning ito, binigyan Niya ang puno ng mga katangiang moral, at ginawa itong tagapagpaliwanag ng banal na katotohanan.” – The Desire of Ages [DA] pahina 582 talata 4.

Ang halimbawa ng puno ng igos ay napakahalaga bilang simbolo ng paghatol. Maaaring inutusan ni Jesus ang Kaniyang mga alagad na putulin ang puno ng igos gamit ang mga palakol at tabak. Maaaring pinutol Niya ang lahat ng sanga nito at sinunog ito ng apoy. Baka nabuksan Niya ang lupa at nilamon Niya ito. Ngunit kinausap lang Niya ito at inalis ang tubig sa puno dahil para matuyo ang puno. **Ang tubig ay isang simbolo ng Espiritu at ang tubig ay inalis mula sa puno na nagpapakita sa atin kung paano ang Espiritu ng Diyos ay inalis mula sa makasalanan.** Sa dalawang halimbawang ito ng paglilinis ng templo at ang pagsumpa ng puno ng igos ay ipinakita sa atin ang paghatol ng Diyos sa Kanyang Anak. Pansining mabuti sa itaas na ang Espiritu ng Propesiya ay nagsasabi na ang gawaing ito ay nag-iisa sa isang gawain ng pagkawasak. Kaya't ang talinghagang ito ay nagpapakita sa iyo kung paano sinisira ng Diyos; Inalis Niya ang Kanyang Espiritu.

Balikan natin ang kuwento ng Ginintuang guya at ngayon ay isaalang-alang ang ilan pang mga punto. Ang isang kritikal na tanong na itatanong ay kung ang mga Levita ay napuspos ng Espiritu ng Diyos nang kanilang patayin ang 3000 lalaki. Nasa Bagong Tipan ba ang mga Levita o Lumang Tipan? Ano ang sinabi ng lahat ng mga Israelita ilang linggo bago ito?

Exodu 24:7 At kaniyang kinuha ang aklat ng tipan, at binasa sa pakinig ng bayan: at kanilang sinabi, Lahat ng sinalita ng Panginoon ay aming gagawin, at kami ay magmamasunurin.

Nang ihandog ng Diyos sa Israel ang Bagong Tipan sa Ehipto ano ang pareparehong tugon?

Exodu 6:8-9

(8) At Aking dadalhin kayo sa lupain, na siyang pinagtaasan Ko ng Aking kamay na Aking ibibigay kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob; at Aking ibibigay sa inyo na pinakamana: Ako'y si Jehova.

(9) At sinalitang gayon ni Moises sa mga anak ni Israel; datapuwa't hindi sila nakinig kay Moises, dahil sa yamot, at dahil sa mabagsik na pagkaalipin.

Walang sinuman sa mga Israelita ang naniwala sa mga pangako ng Diyos. Walang rekord na nagsasaad na ang mga Levita ay hiwalay sa ibang bahagi ng Israel sa pagbubulung-bulungan at pagrereklamo. Walang rekord na nagsasaad na sila ay matuwid. Lahat sila ay nasa Lumang Tipan na siyang **Ang Pangangasiwa ng Kamatayan**. Samakatuwid ang mga Levita ay kumikilos sa kontekstong iyon.

Ang isa pang mahalagang tanong na kailangan nating itanong ay bakit inutusan ang Israel na gumamit ng mga espada? Sinabi ni Jesus kay Pedro na alisin ang kanyang espada. Bakit inutusan ni Jesus ang mga Levita na kumuha ng mga espada at patayin ang kanilang mga kapatid? Saan natin makikita ang pisikal na tabak na unang binanggit sa Kasulatan?

Genesis 24:40 At sa iyong tabak ay mabubuhay ka, at sa iyong kapatid ay maglilingkod ka; At mangyayari na pagka nakalaya ka, Papagpagin mo sa iyong leeg ang pamatok niya.

Sinabi ni Isaac kay Esau na mabubuhay siya sa pamamagitan ng espada. Hindi kailanman tinanggap ni Esau ang bagong tipan. Buong buhay niya ay nabuhay siya sa Lumang Tipan. Ang Lumang Tipan ay isang buhay na nabubuhay sa pamamagitan ng espada.

Kaya bakit inutusan ni Jesus ang mga Levita na patayin ang mga sumasamba sa diyus-diyosan? Muli tayong napunta sa mga salita ni Kristo:

Mateo 7:2 Sapagka't sa hatol na inyong ihahatol, ay hahatulan kayo: at sa panukat na inyong isusukat, ay susukatin kayo.

Ang gawain ng Kautusan sa loob ng **Pangangasiwa ng Kamatayan** ay upang maging sanhi ng pagsagana ng kasalanan. Nangangahulugan ito na anuman ang

iniisip ng tao, ang Kautusan ay magpapalaki sa kaisipang iyon at magdadala nito sa liwanag. Pansinin muli kung ano ang sinasabi sa atin ng Kasulatan tungkol sa bagay na ito:

Ezekiel 20:25 Bukod dito'y binigyan Ko sila ng mga palatuntunan na hindi mabuti, at ng mga kahatulan na hindi nila kabubuhayan;

Paano tayo binibigyan ng ating Ama sa langit na mabuti ng anumang bagay na hindi mabuti? Ang sagot ay pinahihintulutan Niya tayong hatulan ng sarili nating paghatol. Kapag ang bayan ng Diyos ay lumihis sa Kanyang mga utos, ang walang awa na sistema ng hustisya ni Satanas ay pinahihintulutang magpakita mismo. Ang sistema ng hustisyang ito ay hindi mabuti ngunit pinahihintulutan ng Diyos na dumating ito upang ang mga kasalanan ng tao ay maparusahan ng kanilang sariling pagkamakasalanan.

“Sinabi ng Panginoon tungkol sa mga anak ni Israel, "Sapagka't hindi nila ginawa ang Aking mga kahatulan, kundi hinamak ang Aking mga palatuntunan, at nilapastangan ang Aking mga Sabbath, at ang kanilang mga mata ay sumunod sa mga diosdiosan ng kanilang mga magulang, kaya't binigyan ko rin sila ng mga palatuntunan na hindi mabuti, at mga kahatulan na hindi nila dapat ikabubuhay." **Dahil sa patuloy na pagsuway, idinagdag ng Panginoon ang mga parusa sa paglabag sa Kanyang batas, na hindi mabuti para sa lumabag,** o kung saan hindi siya dapat mamuhay sa kanyang paghihimagsik.”
– Spirit of Prophecy volume 1 [ISP] pahina 265 talata 2

Sa aklat na “God’s of Egypt as Lightning from Heaven” napansin natin na ang utos na batuhin ang mga tao hanggang mamatay ay isang kaugalian ng mga Ehipto (Exo. 8:26) na pinagtibay ng mga Israelita (Exo 17:4) at pagkatapos ay isinama sa Torah. (Lev.20:27) Bakit? Ito ay dahil sila ay hinatulan gaya ng kanilang paghatol. Kapag ang mga tao ay tumanggi na pumasok sa Bagong Tipan at hatulan sa awa sila ay nananatili sa Lumang Tipan upang hatulan ng kanilang sariling paghatol. Bakit nga ba ito ipinakita bilang pag-uutos ng Diyos? Ang Kautusan ay pumapasok upang ang kasalanan ay lumago. Habang ang mga tao sa kanilang makalaman na kalagayan ay nakikinig sa Salita ng Diyos nakikita nila ang kanilang sariling mukha sa Kautusan.

James 1:22-23

(22) Datapuwa't maging tagatupad kayo ng salita, at huwag tagapakinig lamang, na inyong dinadaya ang inyong sarili.

(23) Sapagka't kung ang sinoman ay tagapakinig ng salita at hindi tagatupad, ay katulad siya ng isang tao na tinitingnan ang kaniyang talagang mukha sa salamin:

Ang isang tao sa Lumang Tipan ay dinadaya ang kanyang sarili kahit na ang kasalanan sa pamamagitan ng Kautusan ay dinadaya at pinapatay tayo. Bakit ito pinahihintulutan ng Diyos? Hinahayaan Niya ang ating sariling pag-iisip na husgahan tayo at pagkatapos ay nag-aalok sa atin ng awa sa pamamagitan ng pag-anyaya sa atin sa Bagong Tipan. **Ang Pangangasiwa ng Kamatayan** na nakasulat sa bato ay nagsasalita ng paghatol at kamatayan sa atin. Sa lugar na ito kung tayo ay bumaling sa Diyos sa paniniwalang tutulungan Niya tayo, kung gayon maaari tayong pumasok sa Bagong Tipan. Kung hindi tayo naniniwala na tutulungan Niya tayo, mamamatay tayo ayon sa ating sariling paghuhusga.

15. Inutusan ni Abraham na Patayin ang Kanyang Anak

Upang ilarawan ang kaisipang iyon ay dumating sa utos na ihandog si Isaac.

Genesis 22:1-2

(1) At nangyari pagkatapos ng mga bagay na ito, na sinubok ng Dios si Abraham, at sa kaniya'y sinabi, Abraham; at sinabi niya, Narito ako. (2) At kaniyang sinabi, Kunin mo ngayon ang iyong anak, ang iyong bugtong na anak na si Isaac, na iyong minamahal at pumaroon ka sa lupain ng Moria; at ihain mo siya roong handog na susunugin sa ibabaw ng isa sa mga bundok na Aking sasabihin sa iyo.

Bakit sinubok si Abraham sa puntong ito?

“Tinawag ng Diyos si Abraham na maging ama ng matatapat, at ang kanyang buhay ay tumayo bilang isang halimbawa ng pananampalataya sa mga susunod na henerasyon. Ngunit hindi naging perpekto ang kanyang pananampalataya. Nagpakita siya ng kawalan ng tiwala sa Diyos sa pagtatago ng katotohanan na si Sarah ay kanyang asawa, at muli sa kanyang kasal kay Hagar. Upang maabot niya ang pinakamataas na pamantayan, isinailalim siya ng Diyos sa isa pang pagsubok, ang pinakamalapit na tinawag ng tao upang tiisin.” – Mga Patriach at Propeta [PP] pahina 147 talata 2.

“Ang sakripisyong hinihingi kay Abraham ay hindi lamang para sa kanyang sariling kapakanan, o para lamang sa kapakinabangan ng mga susunod na henerasyon; ngunit ito rin ay para sa pagtuturo ng mga walang kasalanan na katalinuhan ng langit at ng iba pang mga mundo. Ang larangan ng pagtatalo sa pagitan ni Kristo at ni Satanas--ang larangan kung saan isinagawa ang plano ng pagtubos--ay ang aklat ng aral ng sansinukob. Dahil si Abraham ay nagpakita ng kawalan ng pananampalataya sa mga pangako ng Diyos, inakusahan siya ni Satanas sa harap ng mga anghel at sa harap ng Diyos na nabigong sumunod sa mga kondisyon ng tipan, at bilang hindi karapat-dapat sa mga pagpapala nito. Ninanais ng Diyos na patunayan ang katapatan ng Kanyang lingkod sa harap ng buong langit, upang ipakita na walang mas mababa sa perpektong pagsunod ang maaaring tanggapin, at mas ganap na buksan sa harap nila ang plano ng kaligtasan.” – Mga Patriach at Propeta [PP] pahina 154 talata 3.

Si Abraham ay mayroon pa ring mga labi ng kawalan ng tiwala sa Kanyang puso na kailangang alisin. Posible bang may takot si Abraham na baka hilingin sa kanya ng Diyos na ibigay ang kanyang anak? Pamilyar ba si Abraham sa paghahandog ng tao?

"Nasa lupain noon ang Canaanita." Naabot na ni Abraham ang layunin ng kanyang pag-asa na makahanap ng isang bansang inookupahan ng isang dayuhang lahi at laganap ang idolatriya. **Sa mga kakahuyan ay itinayo ang mga dambana ng huwad na mga diyos, at ang mga hain ng tao ay inihandog sa karatig na kaitaasan.** Habang siya ay kumapit sa banal na pangako, ito ay hindi nang walang nakababahalang mga pag-iisip na itinayo niya ang kanyang tolda.” – Mga Patriach at Propeta [PP] pahina 127 talata 2.

Natakot lang siguro siya na may mangyari sa anak niya. Sa alinmang kaso, ang takot na may mangyari kay Isaac ay isang takot na hindi tuparin ng Diyos ang Kanyang pangako sa kanya. Ito ba ay katulad ng karanasan ni Job?

Job 3:25 Sapagka't ang bagay na aking kinatatakutan ay dumarating sa akin, At ang aking pinangingilabutan ay dumarating sa akin.

Ang katotohanan na si Abraham ay natatakot na sabihin sa kanyang asawa ang tungkol sa utos ay nagpapahiwatig na hindi siya sigurado kung ibabalik niya ang kanyang anak. Sa ilang araw na paglalakbay patungo sa lugar ng paghahain ay nakikipagbaka si Abraham sa kanyang mga pag-aalinlangan at pagkatapos ay sa wakas ay sumuko at nagtiwala ng lubos sa Diyos.

Tandaan na ang gawain ng Lumang Tipan ay ipakita sa atin sa salamin ang ating pagiging makasalanan. Dahil ang lahat ng kinabukasan ni Abraham ay nakasalalay sa buhay ni Isaac, nahaharap sana si Abraham sa mga takot sa kinabukasan ng kanyang anak at sinubukan siya ng Diyos sa takot na ito kung magtitiwala Siya sa Diyos. Kung nagtiwala si Abraham sa Diyos, hinding-hindi niya haharapin ang pagsubok na ito. Ang Batas ay hindi maaaring salamin kung ano ang wala doon.

Nakikita natin ang katulad na pagsubok sa kuwento ni Solomon at ng dalawang babae:

1 Hari 3:25-26

(25) At sinabi ng hari, Hatiin ng dalawa ang buhay na bata, at ibigay ang kalahati sa isa at ang kalahati ay sa isa.

(26) Nang magkagayo'y nagsalita ang babae na ina ng buhay na bata sa hari, sapagka't ang kaniyang pagmamahal ay nagniningas sa kaniyang anak, at sinabi niya, aOh panginoon ko, ibigay mo sa kaniya ang buhay na bata, at sa anomang paraa'y huwag mong patayin. Nguni't ang sabi ng isa, Hindi magiging akin ni iyo man; hatiin siya.

Ang utos na gumamit ng tabak ay nagpapakita kung ano ang nasa puso. Kung paanong iniutos ni Solomon na patayin ang bata sa pamamagitan ng tabak upang maihayag niya kung ano ang nasa puso ng dalawang ina, kaya naman inutusan ng Diyos si Abraham na patayin ang kanyang anak upang maihayag Niya kung ano ang nasa puso niya.

16. Pagparusa ng Kasalanan ng Kasalanan

Sa ibang antas, ang paghatol na ito ay nagmula sa Diyos ayon sa kanyang sariling paghatol. Kinuha ni Abraham ang espada upang ipagtanggol ang kanyang pamangkin na si Lot at habang siya ay nabuhay sa pamamagitan ng espada siya ngayon ay tinawag na mamatay sa pamamagitan ng espada sa pag-aalay ng kanyang anak. Kaya ang utos na ito ng Diyos ay hindi dumating nang walang konteksto. Pansinin ang sinabi ni Ellen White:

“Nalalapit na si Satanas na magmungkahi na dapat siyang linlangin, dahil ang banal na kautosan ay nag-uutos, “Huwag kang papatay,” at hindi hihilingin ng Diyos ang dati Niyang ipinagbawal.” – Mga Patriach at Propeta [PP] pahina 148 talata 3.

“...Kung ang pangakong ito ay matutupad sa pamamagitan ni Isaac, paano siya papatayin? Natukso si Abraham na maniwala na maaaring nasa ilalim siya ng isang maling akala. Sa kanyang pag-aalinlangan at dalamhati ay yumukod siya sa lupa, at nanalangin, gaya ng hindi pa niya nanalangin noon, para sa ilang kumpirmasyon ng utos kung kailangan niyang gampanan ang kakila-kilabot na tungkuling ito. Naalaala niya ang mga anghel na ipinadala upang ihayag sa kanya ang layunin ng Diyos na wasakin ang Sodoma, at siyang nagdala sa kanya ng pangako ng parehong anak na si Isaac, at siya ay pumunta sa lugar kung saan siya ay ilang beses na nakatagpo ang makalangit na mga mensahero, umaasa na sila ay muling makilala, at tumanggap ng karagdagang direksyon; ngunit walang nakaligtas sa kanya. Tila kinulong siya ng dilim; ngunit ang utos ng Diyos ay tumutunog sa kanyang mga tainga, "Kunin mo ngayon ang iyong anak, ang iyong bugtong na anak na si Isaac, na iyong minamahal." Ang utos na iyon ay dapat sundin, at hindi siya nangahas na mag-antala. Malapit na ang araw, at tiyak na nasa paglalakbay siya.” – Mga Patriach at Propeta [PP] pahina 148 talata 3.

Isa itong kritikal na puntong dapat isaalang-alang. Nang subukan ng Diyos si Abraham sa paghiling sa kanya na patayin ang kanyang anak, hiniling ba ng Diyos sa kanya na gumawa ng isang bagay na hindi makatwiran? Hindi, ito ay direktang nauugnay sa mga isyu kung saan siya natatakot at kung saan hindi siya nagtitiwala sa Diyos. Upang madala si Abraham nang lubusan sa Bagong Tipan ay kailangan Niya itong salubungin sa Luma upang harapin ang kanyang kasalanan. Niresolba nito ang maliwanag na salungatan sa mga salitang ito:

“Nalalapit na si Satanas na magmungkahi na dapat siyang linlangin, dahil ang banal na kautosan ay nag-uutos, “Huwag kang papatay,” at hindi hihilingin ng Diyos ang dati Niyang ipinagbawal.” – Mga Patriach at Propeta [PP] pahina 148 talata 3.

Paano maiuutos ng Diyos ang isang bagay na minsan Niyang ipinagbawal? Ang Batas ay ang ating guro sa paaralan upang dalhin tayo kay Kristo. Gal 3:24. Ang Batas ay pumapasok upang ang kasalanan ay lumago, Rom 5:20. Ibinigay tayo ng Diyos sa mga paghatol na hindi mabuti ayon sa ating pag-iisip sa Lumang Tipan upang dalhin tayo sa mga paghatol na mabuti sa Bagong Tipan.

Ang isa pang puntong dapat isaalang-alang ay ang ating mga pag-aalinlangan at takot ay nagdudulot sa atin ng maling pagbasa sa mga salita ng Diyos. Pansinin ang sumusunod na punto:

“Si Abraham ay tao; ang kanyang mga hilig at mga kagiliw ay tulad ng sa amin; ngunit hindi siya tumigil sa pagtatanong kung paano matutupad ang pangako kung papatayin si Isaac. Hindi siya nanatili para mangatwiran ang nagdurusa niyang puso. Alam niya na ang Diyos ay makatarungan at matuwid sa lahat ng Kanyang mga kahilingan, **at sinunod niya ang utos nang buo sa pinaka titik.**”
– Mga Patriach at Propeta [PP] pahina 153 talata 3

Kung sinunod ni Abraham ang utos sa mismong titik kung gayon dapat lamang na hiniling ng Diyos kay Abraham na ialay ang kanyang anak ngunit hindi siya patayin. Hindi pinatay ni Abraham ang kanyang anak ngunit sinabi ng inspirasyon na tinupad niya ang utos sa **pinaka titik**. Ang pagkakaibang ito ay mahalaga dahil hindi pinatay ng Diyos ang Kanyang Anak ngunit inihandog Niya Siya. Ang puntong ito ay pinagtibay sa Jeremias.

Jeremias 7:31 At kanilang itinayo ang mga mataas na dako ng Topheth, na nasa libis ng anak ni Hinnom, upang **sunugin ang kanilang mga anak na lalake at babae sa apoy; na hindi Ko iniutos**, o pumasok man sa Aking pagiisip.

Hindi kailanman pumasok sa isip ng Diyos na mag-alay ng mga bata bilang handog na sinusunog sa isang altar.

Nakikita natin ang isang kahanay nito sa kuwento ng babaeng Canaanita. Sinabi ni Hesus na hindi tama na kunin ang pagkain ng mga bata at ibigay ito sa mga aso. Mateo 15:26. Akala niya ay tinawag Niya siyang aso ngunit sinusubok ni Jesus ang pagtatangi ng lahi sa kanya at sa mga disipulo. Maaaring sumagot siya na ang sabi niya ay anak siya ng Diyos at natanggap pa rin ang pangako ngunit naunawaan niya na siya ay isang aso at noon pa man ay naniwala siya at tinanggap ang kanyang kahilingan. Sa aklat ni Juan makikita natin ang maraming halimbawa ng mga tao na mali ang pagbasa sa mga salita ni Jesus. Kasama ni Nicodemus, ang babae sa balon at ang pagpapakain ng 5000 at iba pang mga lugar, lahat ng mga tao ay hindi naunawaan si Jesus at ginawang imposible ang Kanyang mga salita. Ito ay isang katangian ng tao na inilalantad ng batas kapag ito ay pumasok.

Kapag naunawaan na natin ang prinsipyong ito ng nagpapalaki ng kasalanan, mas mapahalagahan natin ang nangyayari sa kuwento ng pagpatay sa 3000 kasama ang Gintong Guya. Tunghayan natin ang kuwento ni Elias upang higit na mailarawan kung paanong mali ang pagkabasa ng mga utos ng Diyos at kasabay nito ay natutupad pa rin ang Kanyang kalooban.

17. Si Elias at ang Paggamit ng Espada

Ang prosesong ito ng paggamit ng espada ay makikita rin sa ministeryo ni Elias.

1 Hari 18:40 At sinabi ni Elias sa kanila, Dakpin ninyo ang mga propeta ni Baal; huwag makatanan ang sinoman sa kanila. At kanilang dinakip sila: at sila'y ibinaba ni Elias sa batis ng Cison, at pinatay roon.

“Muling narinig ang tinig ni Elias sa nakagugulat na mga salita ng utos sa mga tao: "Kunin ang mga propeta ni Baal; huwag makatakas ang isa man sa kanila." Ang mga tao ay handang sumunod sa kanyang salita. Hinuli nila ang mga bulaang propeta na nagdaya sa kanila, at dinala sila sa batis ng Kison, at doon, sa pamamagitan ng kanyang sariling kamay, pinatay ni Elias ang mga idolatrosong saserdoteng ito.” – Mga Patotoo para sa Simbahan tomo 3 [3T] pahina 285 talata 1.

“**Ang mga paghatol ng Diyos ay naisakatuparan sa mga huwad na saserdote**, ang mga tao na nagpahayag ng kanilang mga kasalanan at nakilala ang Diyos ng kanilang mga ninuno, ang natuyong sumpa ng Diyos ay ngayon ay aalisin, at Kanyang babaguhin ang Kanyang mga pagpapala sa Kanyang mga tao at muling paginhawahin. ang lupa na may hamog at ulan.” – Mga Patotoo para sa Simbahan tomo 3 [3T] pahina 286 talata 1.

Sinabihan tayo na ang mga paghatol ng Diyos ay ipinatupad sa mga huwad na pari. Ano pa ang matututuhan natin? –

“**Ginawa ng Diyos sa pamamagitan ni Elias nang lipulin Niya ang mga propeta ni Baal** na nagpasiklab ng apoy ng **impiyerno** sa puso ni Jezebel upang ipaghiganti ang dugo ng mga saserdote ni Baal. Ang gayong pagtatagumpay ay natamo sa Diyos ng Israel, kung kaya't pinukaw nito ang mga kapangyarihan ng kadiliman, at siya ay nagpasiya, oo, nanunumpa sa pamamagitan ng kanyang mga diyos na si Elias ay mamamatay, ngunit hindi niya iniisip na mayroong isang Diyos na nasa itaas niya, na papahintulutan lamang ang ahente ni Satanas na gumawa ng sarili niyang kapahamakan.” – 1888 Mga Kagamitan pahina 488 talata 1

Pansinin na sinasabi nito na ang Diyos ay gumawa sa pamamagitan ni Elias nang lipulin niya ang mga propeta ni Baal. Ang mga aksyon ba ni Elias ay nagpapakita ng katangian ng kaharian ng Diyos? Upang masagot ang tanong na

ito, tuklasan natin ang isang bagay na lubhang kawili-wili sa buhay ni Juan Bautista na dumating sa kapangyarihan at espiritu ni Elias:

Mateo 11:2-3

(2) Nang marinig nga ni Juan sa bilangguan ang mga gawa ni Cristo, ay nagpasugo siya sa pamamagitan ng kaniyang mga alagad, (3) At sinabi sa kaniya, Ikaw бага yaong paririto, o hihintayin namin ang iba?

Bakit si Juan, ang pinakadakila sa mga propeta, ay nagkaroon ng krisis ng pananampalataya?

“Tulad ng mga disipulo ng Tagapagligtas, hindi naunawaan ni Juan Bautista ang kalikasan ng kaharian ni Kristo. Inaasahan niyang si Jesus ang uupo sa trono ni David; at sa paglipas ng panahon, at ang Tagapagligtas ay hindi nag-angkin ng makaharing awtoridad, si Juan ay nataranta at nabagabag. Ipinahayag niya sa mga tao na upang maihanda ang daan sa harapan ng Panginoon, ang propesiya ni Isaias ay kailangang matupad; ang mga bundok at mga burol ay dapat ibaba, ang baluktot na tuwid, at ang mga baluktot na lugar ay patagin. Hinanap niya ang matataas na lugar ng pagmamataas at kapangyarihan ng tao na ibagsak. Itinuro Niya ang Mesiyas bilang Isa na ang pamaypay ay nasa Kanyang kamay, at siyang lubusang maglilinis ng Kanyang sahig, na magtitipon ng trigo sa Kanyang kamalig, at susunugin ang ipa sa apoy na hindi mapapatay. Tulad ng propetang si Elias, kung saan ang espiritu at kapangyarihan ay naparito siya sa Israel, hinanap niya ang Panginoon na ihayag ang Kanyang sarili bilang isang Diyos na tumutugon sa pamamagitan ng apoy.” – *The Desire of Ages* [DA] pahina 215 talata 2.

Maging si Juan Bautista, ang mga disipulo ni Kristo o si Elias ay hindi nakaunawa sa kalikasan ng kaharian ni Kristo. Ito ba ay isang sorpresa sa atin? Pansinin ang sinabi sa atin tungkol sa mga anghel:

“Ang mga makalangit na katalinuhan ay inihanda para sa isang nakakatakot na pagpapakita ng makapangyarihang sa lahat na kapangyarihan. Bawat galaw ay pinagmamasdan ng matinding pagkabalisa. Ang pagpapatupad ng hustisya ay inaasahan. **Hinanap ng mga anghel ang Diyos upang parusahan ang mga naninirahan sa lupa. Ngunit sinabi ng Diyos, Ipadala Ko ang Aking Anak.** Marahil ay igagalang nila Siya. “Gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanglibutan, na ibinigay niya ang kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan.” **Kamangha-manghang biyaya! Si Kristo ay**

dumating hindi upang hatulan ang mundo, ngunit upang iligtas ang mundo. “Narito ang pag-ibig, hindi sa ating inibig ang Diyos, kundi siya ang umibig sa atin, at sinugo ang kanyang Anak upang maging pangpalubag-loob sa ating mga kasalanan.” Ms166-1898.27

Kaya kahit na ang mga anghel bago ang panahon ng unang pagdating ni Kristo ay hindi lubos na naunawaan ang katangian ng Diyos. Kung totoo ito sa mga anghel, ano ang masasabi natin sa mga tao? Sa pagbabalik kay Elias, itatanong natin, kailan unang naunawaan ni Elias ang kalikasan ng kaharian ng Diyos?

“Nabuksan kay Juan ang parehong katotohanan na dumating kay Elias sa disyerto, nang “hinapak ng isang malaki at malakas na hangin ang mga bundok, at pinagputolputol ang mga bato sa harap ng Panginoon; ngunit ang Panginoon ay wala sa hangin: at pagkatapos ng hangin ay isang lindol; ngunit ang Panginoon ay wala sa lindol: at pagkatapos ng lindol ay isang apoy; ngunit ang Panginoon ay wala sa apoy:” at pagkatapos ng apoy, ang Diyos ay nakipag-usap sa propeta sa pamamagitan ng "mahinahon na tinig." 1 Hari 19:11, 12. Kaya dapat gawin ni Jesus ang Kaniyang gawain, hindi sa sagupaan ng mga armas at pagbaligtad ng mga trono at kaharian, kundi sa pamamagitan ng pagsasalita sa puso ng mga tao sa pamamagitan ng isang buhay ng awa at pagsasakripisyo sa sarili.” – The Desire of Ages [DA] pahina 217 talata 2.

Kaya't pagkatapos lamang ng insidente sa Mt Carmel, nagsimulang maunawaan ni Elijah na wala ang Diyos sa apoy. Gayon pa man pagkatapos ng pangyayaring ito, bumalik ba si Elias sa dati niyang pagkaunawa?

2 Hari 1:10 At si Elias ay sumagot, at nagsabi sa punong kawal ng lilimangpuin: Kung ako'y lalake ng Dios, bumaba ang apoy na mula sa langit, at sakupin ka at ang iyong limangpu. At bumaba ang apoy na mula sa langit, at sinupok siya at ang kaniyang limangpu.

Nangyari ang pangyayaring ito matapos tumakas si Elias sa Mt Sinai at ipinakita na wala ang Diyos sa apoy. Si Jesus mismo ang nagsasabi sa atin na si Elias ay hindi kumakatawan sa kaharian ng Diyos nang tawagin niya ang apoy na ito sa mga lalaking iyon.

Lucas 9:54-56

(54) At nang makita ito ng mga alagad niyang si Santiago at si Juan, ay nangagsabi, Panginoon, ibig mo bagang magpababa tayo ng apoy mula sa

langit, at sila'y pugnawin? (55) Datapuwa't, lumingon siya, at sila'y pinagwikaan. (56) At sila'y nagsiparoon sa ibang nayon.

Ginawa ng Diyos sa pamamagitan ni Elias ang pagkawasak ng mga propeta ni Baal ngunit pinarusahan Niya ang kasalanan ng mga propeta ni Baal sa kasalanan ni Elias sa paggamit ng espada.

“Kapag pinabayaan ng mga magulang o pinuno ang tungkulin ng pagpaparusa sa kasamaan, ang Diyos Mismo ang haharap sa kaso. Ang Kanyang kapangyarihang pumipigil ay maaalis sa mga ahensiya ng kasamaan, upang ang isang tren ng mga pangyayari ay lilitaw na magpaparusa sa kasalanan ng kasalanan.” - Patriachs and Prophets [PP] pahina 728 talata 1

Hindi dapat pinahintulutan ni Ahab na umunlad ang mga propeta ni Baal, kaya pinahintulutan ng Diyos ang isang serye ng mga pangyayari na magpaparusa sa kasalanan ng kasalanan. Ngayon tandaan na dahil mali ang pagkaunawa ni Juan Bautista sa kaharian ng Diyos nagkaroon siya ng krisis ng pananampalataya. Ganoon din ang nangyari kay Elijah. Pagkatapos ng karanasan sa Mt Carmel ay inaasahan niya ang isang repormasyon na magaganap kaagad at hindi ito nangyari dahil ang mga aksyon ni Elias ay hindi kinatawan ng kaharian ng langit.

“Ano ang nakita ni Elias? Nakita ba niya sa pamamagitan ng pananampalataya ang mga pangako ng Diyos? Ikinuwento ba niya ang kanyang katapatan sa bawat nakaraang emerhensya? Hindi, ang madilim na anino ni Satanas sa kanyang ahente na si Jezebel ay humadlang sa kanyang landas, na nagbabanta sa kanya ng malupit na kamatayan. Hindi siya tumingin sa anino sa langit. Ang takot ng tao ay namangha, at naparalisa ang kanyang pag-iisip, at siya ay labis na nabigo dahil sa Israel na siya ay bumangon at nagtungo para sa kanyang buhay, sa pagkabigo at kalungkutan na yumuko sa kanyang hindi tiyak na mga hakbang, hindi niya alam kung saan.” – 1888 Materials pahina 488 talata 3

“Bago pa man, sa lakas ng kapangyarihan ng Diyos, siya ay puno ng sigasig at tinding interes para sa apostatang Israel, na tumatakbo sa harap o sa gilid ng karo ni Ahab. Dapat niyang ipagtaggol ang kaluwalhatian ng Diyos. Hamunin niya ang apostatang Israel na maglingkod sa Diyos nang lubusan o kay Baal nang lubusan. Pero ngayon ang lalaki ay parang kasing hina ng ibang lalaki. Walang partikular na salita ang narinig niya mula sa Panginoon, na nagtuturo sa kanya na tahakin ang landas na kanyang tinahak, at walang layunin ang kanyang mga hakbang. Dahil sa pag-aalinlangan at hindi tiyak kung saan

patungo ang kanyang lakad, itinulak niya ito at iyon para sa kanyang buhay, ngunit hindi kinalimutan ng Diyos si Elias. Siya ay gumawa para sa Kanyang lingkod, Siya ay nagtanong sa kanya, "Ano ang ginagawa mo rito Elias?" 1888 Materials pahina 489 talata 1

“Ang kasaysayang ito na maingat at may panalanging pinag-aralan ay magiging isang tulong sa bayan ng Diyos sa ilalim ng mga paghihirap. Maging maingat ang tao na huwag umako ng mga responsibilidad na hindi hinihingi ng Diyos sa kanya, at ipagsama ang kanyang sarili sa pagitan ng Panginoon at ng Kanyang mga tinutukso at nasubok upang ang mga layunin ng Diyos ay hindi maisakatuparan sa mga karanasan ng mga taong ito.” - 1888 Materials pahina 489 talata 2

Ang pagdududa at kalituhan ni Elijah ay dumating dahil hindi niya naunawaan ang kaharian ng Diyos. Tulad ng sinabi ni Ellen White:

Nabuksan kay Juan ang parehong katotohanan na dumating kay Elias sa disyerto, nang “hinapak ng isang malaki at malakas na hangin ang mga bundok, at pinagputolputol ang mga bato sa harap ng Panginoon; - The Desire of Ages [DA] pahina 217 talata 2

Pagkatapos lamang ng Mt Carmel ay sinimulan niyang maunawaan ang kalikasan ng kaharian ng Diyos. Inako ni Elijah ang mga responsibilidad na hindi ibinigay sa kanya at nagdulot ito sa kanya ng pagkabigo at kabiguan. Ngunit natatandaan natin na “Ginawa ng Diyos sa pamamagitan ni Elias nang lipulin Niya ang mga propeta ni Baal.” Kaya paano gumawa ang Diyos sa pamamagitan ni Elias sa sitwasyong ito? Pansinin ang sumusunod na pahayag:

“Ang mga saserdote ni Baal ay nasaksihan nang may takot sa kamanghamanghang pagsisiwalat ng kapangyarihan ni Jehova. Ngunit kahit na sa kanilang pagkabalisa at sa harapan ng banal na kaluwalhatian, sila ay tumatangging magsisi sa kanilang kasamaan. Mananatili pa rin silang mga propeta ni Baal. Kaya ipinakita nila ang kanilang sarili na hinog na para sa pagkawasak. Upang ang nagsisisi na Israel ay maprotektahan mula sa mga pang-akit ng mga nagturo sa kanila na sumamba kay Baal, **si Elias ay inutusan ng Panginoon na lipulin ang mga huwad na gurong ito.**” – Prophets and Kings [PK] pahina 153 at 154.

Sa utos ng Diyos makikita natin **Ang Pangangasiwa ng Kamatayan.** Ipinahayag ng Diyos ang hatol ng kamatayan para sa mga propeta ni Baal. Tulad

ng natutunan natin, ang layunin ng pangungusap na ito ay hikayatin ang mga nasentensiyahan na humingi ng awa. Ang pagtangga na humingi ng awa ay nagmumula lamang sa isang maling pagkaunawa sa Diyos ng mga nahatulan at samakatuwid ay dinadala nila ang paghatol sa kanilang sarili kapag ang Panginoon ay lumayo sa kanila. Makikita natin sa kuwento ni Moises ang nangyari nang ipahayag ng Diyos ang hatol laban sa Israel:

Exodu 32:10 Ngayoy bayaan mo nga Ako upang ang Aking pagiinit ay magalab laban sa kanila, at upang Aking lipulin sila: at ikaw ay Aking gagawing dakilang bansa.

Ang utos na ito ay isang pagsubok para kay Moises at paano tumugon si Moises?

Exodu 32:11 At dumalangin si Moises sa Panginoon niyang Dios, at sinabi, Panginoon, bakit ang Iyong pagiinit ay pinapagaalab Mo laban sa Iyong bayan, na Iyong inilabas sa lupain ng Egipto sa pamamagitan ng dakilang kapangyarihan at ng makapangyarihang kamay?

Nagmamakaawa si Moises para sa mga tao nang ipahiwatig ng Diyos na ubusin Niya sila. Bakit hindi na lang tinanggap ni Moises ang utos? Bakit siya maglakas-loob na umapela laban sa paghatol ng Diyos? Ang kawili-wili ay nang sabihin ng Diyos na Kanyang ubusin ang Israel, si Moises ay humingi ng awa ngunit kapag Siya ay binigyan ng hatol na sirain ng ilang sandali ay nagpapatuloy siya sa hatol.

Exodu 32:27 At sinabi niya sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel: Ipatong ng baw't lalake ang kaniyang tabak sa kaniyang hita, at yumaon kayong paroo't parito sa mga pintuang-daan, sa buong kampamento, at patayin ng baw't lalake ang kaniyang kapatid na lalake, at ng baw't lalake ang kaniyang kasama, at ng baw't lalake ang kaniyang kapuwa.

Nang ibigay ng Panginoon ang utos na patayin ang mga propeta ni Baal ay inaanyayahan ba Niya si Elias na mamagitan para sa awa para sa mga lalaking ito? Sinisikap din ba Niyang ilabas mula kay Elias ang kanyang panloob na damdamin sa mga lalaking ito?

1 Hari 19:10 Ngayoy bayaan mo nga ako upang ang aking pagiinit ay magalab laban sa kanila, at upang aking lipulin sila: at ikaw ay aking gagawing dakilang bansa.

Posible bang labis na nadama ni Elias ang katotohanan na ang kaniyang mga kaibigan ay pinatay ng mga propetang ito ni Baal? Natakot ba siya at nasiraan ng loob dahil sinubukan nilang kitilin ang kanyang buhay? Lumilitaw ba ang apoy na bumababa mula sa langit upang bigyang-katwiran ang pagkilos ng pagpatay sa mga lalaking ito gamit ang espada? Nang ang hatol ng kamatayan ay ibinigay ng Diyos, si Elias ba ay umako ng mga responsibilidad sa kanyang sarili na hindi ibinigay sa kanya at inihayag ba niya ang kanyang mas malalim na damdamin ng negatibo sa mga propetang ito na nakatago sa loob niya? Ang utos ba na patayin ang mga propeta ni Baal ay nagpalaki sa kasalanan sa loob ni Elias na posibleng motibo ng paghihiganti sa pagpatay sa mga propeta ng Diyos at pagsira sa bansa sa pamamagitan ng idolatriya?

Santiago 5:17 Si Elias ay isang taong may pagkataong gaya rin ng atin, at siya'y nanalangin ng buong ningas upang huwag umulan; at hindi umulan sa lupa sa loob ng tatlong taon at anim na buwan.

Kung si Elias ay napapailalim sa katulad na mga pagnanasa na tulad natin, natukso kaya siyang maghiganti sa mga pagpatay sa bayan ng Diyos at posibleng mga kaibigan niya? Matutukso ka ba ng paghihiganti kung ang isang malapit mong kaibigan ay pinatay, lalo na kung hindi mo naiintindihan ang kalikasan ng kaharian ng Diyos?

Si Elias ay inutusan na patayin ang mga propeta ni Baal dahil ito **Ang Pangangasiwa ng Kamatayan** at isang katuparan ng proseso ng Lumang Tipan. Hindi inutusan si Elias na patayin ang mga propeta ni Baal sa pamamagitan ng espada ngunit ginawa ng Diyos sa pamamagitan ng mga pagkilos na ito upang parusahan ang Israel gayundin upang harapin siya sa sarili niyang mas malalim na damdamin na hindi naaayon sa batas ng Diyos.

Pangalawa, walang utos sa Torah na gamitin ang espada upang isagawa ang hustisya sa mga nagkasala. Ang hatol ng kamatayan para sa mga sumasamba sa huwad na diyos ay dapat batuhin hanggang mamatay.

Deut.13:6-10

(6) Kung ang inyong kapatid na lalake, na anak ng iyong ina, o ang iyong anak na lalake o babae, o ang asawa ng iyong sinapupunan, o ang iyong kaibigan, na parang iyong sariling kaluluwa, ay humimok sa iyo ng lihim, na magsabi, Tayo'y yumaon at maglingkod sa ibang mga dios, na hindi mo nakilala, ninyo o ng iyong mga magulang;

- (7) Sa mga dios ng mga bayan na nasa palibot ninyo na malapit sa iyo, o malayo sa iyo, mula sa isang dulo ng lupa hanggang sa kabilang dulo ng lupa;
- (8) Ay huwag mong papayagan siya ni didinggin siya; ni huwag mong kahahabagan siya ng iyong mata, ni patatawarin, ni ikukubli:
- (9) Kundi papatayin mo nga; ang iyong kamay ang mangunguna sa kaniya upang patayin siya, at pagkatapos ay ang kamay ng buong bayan.
- (10) At iyong babatuhin siya ng mga bato upang siya'y mamatay, sapagka't kaniyang pinagsikapang ihiwalay ka sa Panginoon mong Dios, na naglabas sa iyo sa lupain ng Egipto, sa bahay ng pagkaalipin.

Ang ginawa ni Elias ay salungat sa Torah tungkol sa kung paano haharapin ang idolatriya. Ang inapela ni Elias ay tradisyon, ang tradisyon ng Israel na gumamit ng espada. Sa babaeng nahuli sa pangangalunya makikita natin kung paano nilayon ng tagapagbigay ng Kautusan na ilapat ang hatol na ito ng kamatayan. Ito ay para magbigay ng awa sa nagsisisi.

Ang pangungusap sa Lumang Tipan ay pinarusahan ang kasalanan ng mga propeta ni Baal sa kasalanan ng paggamit ng tabak ng Israel at kasabay nito ay napagtanto ni Elias ang kanyang mas malalim na damdamin. Paano pa natin ipapaliwanag ang biglang pagkatakot ni Elias sa harap ni Jezebel? Ang kabiguan na ito sa kanyang bahagi ay nagpapakita na si Satanas ay pinahintulutan na lumapit sa kanya sa ilang paraan? Paano pa posible na ipagkasundo ang paggamit ni Elias ng tabak sa mga salita ni Jesus?

Mateo 26:52 Nang magkagayo'y sinabi sa kaniya ni Jesus, Isauli mo ang iyong tabak sa kaniyang lalagyan: sapagka't ang lahat ng nangagtatangan ng tabak ay sa tabak mangamamatay.

Ang karakter ni Hesus ay nagpapakita na hindi Niya gagamitin ang pisikal na tabak at nang gamitin ito ni Pedro, pinagaling Niya ang taong sinaktan at pinagsabihan si Pedro. Ang lugar na nais ni Jesus na ilagay ni Pedro ang espada ay wala sa kanyang kamay. Nais Niyang si Pedro ay maging katulad Niya na hindi kailanman gumamit ng pisikal na espada anumang oras.

18. Ang Padalus-dalos ni Moises

Si Moises ba ay nagkaroon ng katulad na karanasan kay Elias? Naaalala natin na hindi naunawaan ni Moises ang kalikasan ng kaharian ng Diyos nang patayin niya ang Ehipsiyo.

Masyadong nagmamadali si Moses sa pagpatay sa Eheptohanon. Inaakala niyang naunawaan ng mga tao ng Israel na ang espesyal na probisyon ng Diyos ang nagbangon sa kanya upang iligtas sila. Ngunit hindi nilayon ng Panginoon na isakatuparan ang gawaing ito sa pamamagitan ng pakikidigma, gaya ng inaakala ni Moises, kundi sa pamamagitan ng kanyang sariling makapangyarihang kapangyarihan, upang ang kaluwalhatian ay maiugnay sa Kanya lamang. Ngunit kahit na ang padalus-dalos na pagkilos na ito ay pinawalang-bisa ng Diyos upang maisakatuparan ang Kanyang layunin.” – Signs of the Times [ST] Pebrero 19, 1880

Ang pagpapalaya sa Israel ay hindi dapat maisakatuparan sa pamamagitan ng pakikidigma. Walang bahagi ng misyong ito mula sa Ehipto hanggang Canaan ang dapat gawin sa ganitong paraan. Ang Espiritu ng Propesiya ay tinatawag itong isang padalus-dalos na gawa. Nagmadali ba si Moises nang sabihin niya kay Josue na humawak ng mga espada at labanan ang mga Amalekita?

Exodu 17:8-9

(8) Nang magkagayo'y dumating si Amalec, at nakipaglaban sa Israel sa Rephidim. (9) At sinabi ni Moises kay Josue, Ipili mo tayo ng mga lalake, at ikaw ay lumabas, lumaban ka kay Amalec; bukas ay tatayo ako sa taluktok ng burol, na aking tangan ang tungkod ng Dios sa aking kamay.

Dapat basahin sa Exodo 17:9 na tinanong ni Moises ang Panginoon kung ano ang dapat gawin ngunit hindi ito sinabi nito. Nagpakita na naman ba ang katangian ng pagmamadali dito? Totoong inilagay si Moises sa isang kakilakilabot na posisyon. Ang mga anak ni Israel ay hindi nagtiwala sa kanya o sa Diyos at nagreklamo sila sa lahat at gusto pa nilang batuhin si Moses. Ngunit minsan nang kumuha ng tabak upang ipagtanggol ang Israel laban kay Amalec, ang tabak ay papasok na ngayon sa Israel at marami sa kanila ang mamamatay sa pamamagitan ng espada.

Pagdating natin sa kwento ng gintong guya, muli ba nating nakikita ang katangiang ito ng pagmamadali?

Nang makita ni Moises ang pagsamba sa mga diyus-diyosan ng Israel at ang kanyang galit ay napukaw nang husto sa kanilang kahiya-hiyang pagkalimot sa Diyos kaya't ibinagsak niya ang mga tapyas ng bato at binasag ang mga ito, si Aaron ay tumayo nang may kaamuan, tinitii ang sumbat ni Moises nang may kapuri-puri na pagtitiis. **Ang mga tao ay nabighani sa kaibig-ibig na espiritu ni Aaron at naiinis sa pagmamadali ni Moises.** Ngunit ang Diyos ay hindi

tumitingin gaya ng pagtingin ng tao. Hindi niya hinatulan ang sigasig at galit ni Moises laban sa mababang apostasya ng Israel.” – Testimonies for the Church volume 3 [3T] pahina 300.

Alam ng Diyos ang puso ni Moises kahit na padalus-dalos siyang kumilos. Ginawa ng Diyos sa pamamagitan ni Moises upang gisingin ang Israel sa kasamaan ng kanilang kasalanan. Nang si Moses ay kumuha ng tabak upang harapin si Amalek ay nakatayo siya sa mga kasalanan ng kanyang mga ama at ginagawa ang gagawin ng sinumang likas na tao at iyon ay upang ipagtanggol ang kanyang pamilya.

19. Ang Propesiya ni Jacob Tungkol kay Levi

Ang pagkilos na ito ni Moises ay hindi nag-iisa sa kanya. Matagal bago isilang si Moises, ang mga sumusunod na salita ay binanggit tungkol sa orihinal na pinuno ng kanyang tribo.

Exodu 49:5-7

(5) Si Simeon at si Levi ay magkapatid; **Mga almas na marahas ang kanilang mga tabak.** (6) Oh kaluluwa ko, huwag kang pumasok sa kanilang payo; Sa kanilang kapisanan, ay huwag kang makiisa, kaluwalhatian ko; **Sapagka't sa kanilang galit ay pumatay ng tao:** At sa kanilang sariling kalooban ay pumutol ng hita ng baka. (7) **Sumpain ang kanilang galit, sapagka't mabangis;** At ang kanilang pagiinit, sapagka't mabagsik. Aking babahagihin sila sa Jacob. At aking pangangalatin sila sa Israel.

Nang tumitingin sa hinaharap, si Jacob sa ilalim ng inspirasyon ay nagbigay ng hula sa hinaharap ng tribo ni Levi gayundin ni Simeon. Ang galit ni Levi ay isang sumpa at ang galit na ito ang kailangang labanan ni Moises sa kanyang sariling karanasan hanggang sa katapusan ng kanyang buhay sa lupa. Nakita natin ang galit na ito na ipinakita kay Phineas na naglagay ng Javelin sa mga makasalanan na nagdulot ng salot na bumaba sa kanila. Inihayag ng mga Levita ang kanilang pagkasuklam sa idolatriya at ang mga maling gawain ng kanilang mga kapatid.

Kung gayon, bakit pipiliin ng Diyos sa tribo ni Levi na kumuha ng pagkasaserdote? Kailangan nating bumalik sa kwento ni Jose upang maunawaan ito.

Genesis 37:28 At nagsisipagdaan ang mga mangangalakal na mga Midianita; at kanilang isinampa si Jose sa balon, at ipinagbili nila si Jose sa mga Ismaelita ng dalawang pung putol na pilak. At dinala si Jose sa Egipto.

“Ang pag-iisip na ipagbili bilang isang alipin ay mas nakakatakot kay Jose kaysa mamatay. Ipinakita niya ang pinakamalalim na dalamhati, at nakiusap muna sa isa sa kanyang mga kapatid, pagkatapos ay sa isa pa, para sa habag. Ang ilan sa kanilang mga puso ay naantig sa awa, ngunit sa takot sa panunuya mula sa iba, ay nanatiling tahimik. Inisip nilang lahat na napakalayo na nila para magsisi sa kanilang mga gawa; sapagkat maaaring ilantad sila ni Joseph sa kanilang ama, at siya ay labis na magagalit sa kanila dahil sa kanilang pakikitungo sa kanyang pinakamamahal na Jose. **Pinatibay nila ang kanilang mga puso laban sa kanyang paghihirap, at hindi nakinig sa kanyang mga pagsusumamo alang-alang sa kanyang ama na palayain siya, ngunit ipinagbili siya bilang isang alipin.**” – Spirit of Prophecy volume 1 [ISP] pahina 129 talata 2

Pinatibay ng mga kapatid ni Jose ang kanilang sarili laban sa taos-pusong paghingi ng awa. Sa pagbebenta ng kanilang kapatid sa pagkaalipin nang walang awa, inihasik nila ang binhi na magiging dahilan upang maipagbili ang kanilang mga anak sa pagkaalipin at mamahala nang walang awa. Gaya ng sinasabi ng Kasulatan:

Santiago 2:13 At sinabi ni Israel kay Jose, Di ba nagpapastol ng kawan sa Sichem ang iyong mga kapatid? Halika, at uutusan kita sa kanila. At sinabi niya sa kaniya, Narito ako.

Sinasabi sa atin ng inspirasyon na sina Simeon at Levi ang pinakanagkasala kaugnay ng mga kapatid na nakikitungo kay Jose.

Pagkatapos ay nagproposiya siya tungkol kila **Simeon at Levi**, na nagsagawa ng panlilinlang sa mga Sichecita, at pagkatapos, sa isang pinakamalupit, mapaghiganting paraan, sinira sila. **Sila rin ang may pinakamaraming kasalanan sa kaso ni Jose.** "Si Simeon at Levi ay magkapatid; mga kasangkapan ng kalupitan ay nasa kanilang mga tahanan." – Spirit of Prophecy volume 1 [ISP] pahina 154 at 155.

Nang ang kanilang kapatid na babae ay naakit ng isang binatang si Shechem, ang kanilang tugon ay mapanlinlang na kalupitan na ipinakita sa pagpatay sa mga Shechimita.

Ang mapanlinlang na kalupitan nina Simeon at Levi ay hindi naudlot; gayon ma'y sa kanilang landas patungo sa mga Sichemita ay nakagawa sila ng isang mabigat na kasalanan. Maingat nilang itinago kay Jacob ang kanilang mga intensyon, at ang balita ng kanilang paghihiganti ay pumuno sa kanya ng sindak. Dahil sa puso sa panlilinlang at karahasan ng kanyang mga anak, sinabi lamang niya, "Inyong binabagabag ako upang gawin akong mabaho sa gitna ng mga nananahan sa lupain: . . . patayin mo ako; at ako ay mawawasak, ako at ang aking sambahayan." Ngunit ang kalungkutan at pagkasuklam kung saan itinuring niya ang kanilang madugong gawa ay ipinakita sa pamamagitan ng mga salita kung saan, halos limampung taon na ang lumipas, tinukoy niya ito, habang nakahiga siya sa kanyang kamatayan sa Ehipto: "Si Simeon at Levi ay magkapatid; mga instrumento ng kalupitan ay sa kanilang mga tahanan. Oh kaluluwa ko, huwag kang pumasok sa kanilang lihim; sa kanilang kapisanan, aking karangalan, huwag kang makiisa. . . . Sumpain ang kanilang galit, sapagka't ito ay mabangis; at ang kanilang poot, sapagka't ito ay malupit." Genesis 49:5-7. – Patriachs and Prophets [PP] pahina 204 talata 3

Ang pagpayag na ito na pumatay para sa paglabag ay dadalawin sa Israel sa Mt Sinai at sa iba pang mga lugar dahil ang hula ni Jacob tungkol sa kanila ay para sa malayong hinaharap.

“Habang siya [Jacob] ay nakikipag-usap sa kanyang mga anak sa huling pagkakataon, ang Espiritu ng Panginoon ay sumakanya, at **siya ay nagpahayag ng mga propesiya hinggil sa kanila, na umaabot sa malayong hinaharap.** Habang nasa ilalim ng espiritu ng inspirasyon, inihayag niya sa harap nila ang kanilang mga nakaraang buhay, at ang kanilang kasaysayan sa hinaharap, na inihayag ang mga layunin ng Diyos tungkol sa kanila.” – Spirit of Prophecy volume 1 [ISP] pahina 154

Ginawa ng Diyos sa pamamagitan ng kalupitan ni Levi upang parusahan ang mga kasalanan ng Israel. Ang mga katangian ng pagkasaserdote na nadama at naisip ng Israel bilang isang bansa ay mga katangian lamang na natagpuan sa tribo ni Levi at sa gayo'y dinalaw sa Israel.

Sa kuwento ng pagpatay sa 3000, ang mga kasamaan ng ama sa mga anak hanggang sa ikatlo at ikaapat na henerasyon ay binisita na ngayon. Iniutos

lamang ng Diyos sa Kautusan ang iniisip ng mga Levita tungkol sa kung paano ito dapat pakitunguhan. Sinubok ng Panginoon ang katapatan ng mga Levita dahil sa kanilang nakaraang kawalan ng pananampalataya sa hindi pagtanggap sa Bagong Tipan. Ang pagpapalang dumating kay Abraham sa pagsunod sa utos na ialay ang Kanyang anak ay ang pagpapagaling nito sa kanyang kawalan ng pagtitiwala sa Diyos at pinagpala nito ang mundo sa pagpapakita ng halimbawa ng Krus.

Nang ang Israel ay nagkasala sa pamamagitan ng Gintong guya ang Batas ay pumasok at naging sanhi ng kanilang pagkakasala. Ang kanilang nakaraang kasalanan sa paggamit ng espada bilang isang bansa ay dinadalaw na ngayon sa kanila sa pamamagitan ng Lumang Tipan. Ang pagpapala na dumating sa Israel ay upang mapagtanto kung gaano talaga ang makasalanan ng kasalanan habang kasabay nito ay natututong maging masunurin kapag ito ay mahirap. Muli naming binibigyang-diin na kahit kailan ay walang sinuman sa mga Israelitang ito ang nasa Bagong Tipan. Kailanman ay hindi sila napuspos ng Espiritu ni Jesus habang pinapatay nila ang mga taong ito dahil walang karahasan sa Espiritu ni Kristo.

Nag-aalok ang Panginoon ng kapatawaran sa pamamagitan ni Moises nang tanungin niya sila kung sino ang nasa panig ng Panginoon. Nang tumanggi ang mga taong ito na magsisi, kinailangan nilang harapin ang kanilang sariling pang-unawa sa paghatol. Ang kasalanan ng paggamit ng espada ay pinalaki sa pamamagitan ng Kautusan at pinarusahan ng Diyos ang kasalanan ng kasalanan.

Exodu 20:5 Huwag mong yuyukuran sila, o paglingkuran man sila; sapagka't akong Panginoon mong Dios, ay Dios na mapanibughuin, na aking dinadalaw ang katampalasan ng mga magulang sa mga anak, hanggang sa ikatlo at ikaapat na salin ng lahi ng mga napopoot sa akin;

Ang Israel ay yumukod sa isang diyus-diyosan at binisita ng Diyos ang kanilang kasamaan sa kasamaan ng mga Levita, na pinopropisiya ni Jacob ilang siglo bago, sa paggamit ng tabak. Kailangan nilang mamuhay tulad ni Esau upang mabuhay.

Ang mga nasawi ay karamihan sa mga sumapi sa kanilang sarili sa Israel at tinawag na magkakahalang karamihan.

“Tinawag ni Moises ang mga tao, "Sino ang nasa panig ng Panginoon? Lumapit siya sa akin." Yaong mga hindi nakiisa sa apostasya ay kukumin ang kanilang

posisyon sa kanan ni Moises; ang mga nagkasala ngunit nagsisi, sa kaliwa. Sinunod ang utos. Napag-alaman na ang tribo ni Levi ay hindi nakibahagi sa idolatrosong pagsamba. Mula sa iba pang mga tribo mayroong napakaraming bilang na, bagama't sila ay nagkasala, ngayon ay nagpapahiwatig ng kanilang pagsisisi. **Ngunit ang isang malaking kumpanya, karamihan sa magkakahalong karamihan na nag-udyok sa paggawa ng guya, ay matigas ang ulo na nagpatuloy sa kanilang paghihimagsik.**” – Patriachs and Prophets [PP] pahina 324

Ang mga Shechemita ay nakipagtipan na isasama ang kanilang mga sarili sa pamilya ni Jacob at ipapakasal sa isa't isa ang kanilang mga anak na lalaki at babae.

Genesis 34:8-10

(8) At nakiusap si Hamor sa kanila, na sinasabi, Ang kaluluwa ni Sichem na aking anak ay sumasa iyong anak; ipinamamanhik ko sa inyo na ipagkaloob ninyo sa kaniya na maging asawa niya. (9) At magsipagasawa kayo sa amin; ibigay ninyo sa amin ang inyong mga anak na babae, at ibibigay namin sa inyo ang aming mga anak na babae. (10) At tatahan kayong kasama namin; at ang lupain ay sasa harap ninyo; tumahan kayo at mangalakal kayo riyan at magkaroon kayo ng mga pagaari riyan.

Ang pagpatay ng mga Levita sa magkakahalong karamihan sa Mt Sinai na nakiisa sa Israel ay isang pagpapalaki ng pagpatay sa mga Shechemita na nakiisa sa Israel ilang siglo na ang nakalilipas. Sa pagpapakita ng kasalanan ng kanilang unang ama na si Levi, nagkaroon ng pagkakataon ang mga Levita na hanapin ang Panginoon para sa kalupitan ng pagpatay sa mga tao gamit ang tabak. Habang ang mga lalaking Levita ay natutulog nang gabing iyon at nakita ang mga pinahirapang mukha ng mga patay at namamatay sa kanilang mga panaginip at posibleng magising sa takot sa mga eksena ng kamatayan, nagkaroon sila ng mga sandali upang talikuran ang karahasan at humanap ng mas mabuting daan.

Sa pagkukuwento sa 3000 lalaking namatay ay may pagkakatulad tayo sa karanasan ni Kristo sa krus. Gustong iligtas ni Jesus ang 3000 na ito ngunit tumanggi silang magsisi. Tumanggi silang abutin at maniwala na mapapatawad sila ng Diyos. Tulad ni Kristo sila ay namatay sa ilalim ng paghatol ng kasalanan. Hindi tulad ni Kristo hindi nila ipinagkatiwala ang kanilang sarili sa mga kamay ng Ama dahil hindi sila nagtiwala sa Kanya.

20. Ibinigay para sa isang Pantubos

At kaya nakikita natin ang krus sa pagkamatay ng mga taong ito dahil ang biyaya ay malayang magagamit sa kanila ngunit hindi nila ito kinuha. Ang kanilang kamatayan ay naging sanhi ng panginginginig ng Israel sa panganib at tindi ng kasalanan at ito ay nagpakumbaba sa mga tao at nag-anyaya sa kanila na pumasok sa Bagong Tipan. Kung paanong ang Ehipto ay ibinigay para sa pantubos ng Israel (Isa 43:3) kaya naman ang 3000 ay ibinigay upang gisingin ang Israel na bumaling sa Diyos at humingi ng kapatawaran. Dahil kasalanan ang nagpako kay Kristo sa krus, kasalanan din ang sumira sa 3000 sa Sinai. Kung paanong naramdaman ni Kristo ang paghatol ng kasalanan sa pamamagitan ng Kautusan ay gayon din ang mga tumatangging lumapit kay Moises at maligtas. Nakalulungkot dahil hindi nila tinanggap ang krus ni Kristo kailangan nilang mamatay sa kanilang sarili.

Kung makikita natin na ang Diyos ay nagdulot ng kamatayan sa Kanyang Anak dahil sa kasalanan, makikita natin na ang Diyos ay nagdulot ng kamatayan sa 3000 sa Sinai. Kung nakikita natin na ang kasalanan ay pumatay kay Kristo habang Siya ay naging kasalanan para sa atin at ito ay naging dahilan upang ang Kautusan ay iharap bilang paghatol nang walang pag-asa, kung gayon makikita natin na ang kasalanan ay pumatay sa 3000 lalaki na ito sa Sinai para sa parehong dahilan. Hinihimok ko kayo na huwag makita ang mga taong ito na sinaktan ng Diyos at pinahihirapan kundi tumatanggap ng kahatulan sa pamamagitan ng Kautusan ayon sa kanilang sariling mga pananaw sa Diyos at sa Kautusan.

Ang prosesong ito ay malinaw na ipinaliwanag ni Jesus.

Mateo 25;24-30

(24) At lumapit naman ang tumanggap ng isang talento at sinabi, Panginoon, nakikilala kita na ikaw ay taong mapagmatigas, na gumagapas ka doon sa hindi mo hinasikan, at nagaani ka doon sa hindi mo sinabugan; (25) At ako'y natakot, at ako'y yumaon at aking itinago sa lupa ang talento mo: narito, nasa iyo ang iyong sarili. (26) Datapuwa't sumagot ang kaniyang panginoon at sinabi sa kaniya, Ikaw na aliping masama at tamad, nalalaman mong ako'y gumagapas sa hindi ko hinasikan, at nagaani doon sa hindi ko sinabugan; (27) Gayon pala'y ibinigay mo sana ang aking salapi sa nagsisipangalakal ng salapi, at nang sa aking pagdating ay tinanggap ko sana ang ganang akin pati ng pakinabang. (28) Alisin nga ninyo sa kaniya ang talento, at ibigay ninyo sa may sangpung talento. (29) Sapagka't ang bawa't mayroon ay bibigyan, at siya'y magkakaroon ng

sagana: nguni't ang wala, pati pa nang nasa kaniya ay aalisin sa kaniya. (30) At ang aliping walang kabuluhan ay inyong itapon sa kadiliman sa labas: diyan na nga ang pagtangis at ang pagngangalit ng mga ngipin.

Ang panlabas na kadiliman ay kung saan si Hesus ay nasa krus. Ito ay ang paghatol sa kasalanan na walang pag-asa ng kapatawaran. Ang taong may isang talento ay maaaring mapatawad ngunit siya ay naniniwala na ang Panginoon ay isang matigas na tao at kaya ito ay imposible.

Sa pamamagitan ng pinagsama-samang mga kuwento ni Abraham, Moses, Elias, at Juan Bautista sa loob ng balangkas ng karakter ng Diyos na ipinahayag kay Kristo, masisimulan nating maunawaan kung ano ang nangyari sa utos na patayin ang mga naghimagsik at tumanggi sa pagsisisi kasama ang Gintong Guya.

Ang Pangangasiwa ng Kamatayan ay maluwalhati. May kapangyarihan itong dalhin ang mga tao sa Lumang Tipan papunta sa Bagong Tipan, habang kasabay nito ay nagdadala ng kamatayan at pagkawasak sa mga tumatangging tanggapin ang kanilang hatol, sa paraang ayon sa kanilang sariling paghatol. Ang karunungan ng ating Ama dito ay kamangha-mangha sa akin. Gusto kong madala nang buo sa Bagong Tipan. Nagpapasalamat ako sa Lumang Tipan na humahatol sa akin sa aking kasalanan at hinahatulan ako ng kamatayan. Ngunit dahil nakikita ko na ang pag-ibig ng Ama ay laging mahabagin at nagtitiwala ako na napagtagumpayan ni Jesus ang paghatol na iyon kung gayon ay nagagalak akong pumasok sa Bagong Tipan kay Kristo at nalalaman na ako ay lubos na pinatawad at ipinagkaloob ang katuwiran ni Kristo bilang aking mana.

Sa bawat araw kapag ako ay nahatulan ng kasalanan, nagpapasalamat ako sa Ama para sa Lumang Tipan na may kapangyarihang ipakita sa akin ang aking malaking pangangailangan at dahilan upang makita kong ako ay mamamatay. Pagkatapos ay nagagalak akong ituro kay Kristo kung saan tinatanggap ko ang katuwiran. Ang parehong mga tipan ay gumagana para sa aking kaligtasan. Ang isa ay pumatay sa aking matandang pagkatao at ang isa ay naglalabas sa akin sa muling pagkabuhay ni Kristo na aking Panginoon.

Bakit sinabi ni Jesus kay Pedro na alisin ang kanyang espada ngunit sinabihan ang mga Levita na dumaan sa kampo at patayin ang mga tumangging magsisi?

Exodu 32:26-28 Ay tumayo nga si Moises sa pintuang-daan ng kampamento, at nagsabi, Sinomang sa Panginoon ang kiling ay lumapit sa akin. At lahat ng mga anak ni Levi ay nagpipisan sa kaniya. (27) At sinabi niya sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel: Ipatong ng bawa't lalake ang kaniyang tabak sa kaniyang hita, at yumaon kayong paroo't parito sa mga pintuang-daan, sa buong kampamento, at patayin ng bawa't lalake ang kaniyang kapatid na lalake, at ng bawa't lalake ang kaniyang kasama, at ng bawa't lalake ang kaniyang kapuwa. (28) At ginawa ng mga anak ni Levi ang ayon sa salita ni Moises: at nabuwal sa bayan ng araw na yaon, ang may tatlong libong katao.

At ano ang masasabi mo sa mga komentong ito?

Yaong mga nakibahagi sa gawaing ito ng pagpatay, gaano man kasakit, ngayon ay napagtanto na sila ay nagpapatupad sa kanilang mga kapatid ng isang taimtim na parusa mula sa Diyos; at sa pagsasagawa ng masakit na gawaing ito, salungat sa kanilang sariling damdamin, ipagkakaloob ng Diyos sa kanila ang Kanyang pagpapala. 1SP 252

Paano natin pinagkakasundo ang mga bagay na ito?

Ang misteryo ng krus ay nagpapaliwanag sa lahat ng iba pang misteryo. Sa liwanag na dumadaloy mula sa Kalbaryo, ang mga katangian ng Diyos na pumuno sa atin ng takot at sindak ay mukhang maganda at kaakit-akit. Ang awa, lambing, at pag-ibig ng magulang ay nakikitang magkakahalo sa kabanalan, katarungan, at kapangyarihan. Habang minamasdan natin ang kamahalan ng Kanyang trono, mataas at nakataas, nakikita natin ang Kanyang katangian sa magiliw na mga pagpapakita nito, at nauunawaan natin, na hindi kailanman noon, ang kahalagahan ng kaibig-ibig na titulong iyon, "Ama Namin." GC 652.1

Habang sinusuri natin ang krus, makikita natin na tunay na ANG PANGANGASIWA NG KAMATAYAN ay maluwalhati at naghahatid sa mga nagtitiwala sa mga pangako ng Diyos sa Kanyang Katuwiran.